שבועספורט

מעריב

מבצעי חופשות מיוחדים

חופשת סופשבוע בכרמל

סופשבוע (שישי־שבת) של שלווה במלון „יערות הכרמל" ★ בתכנית: סרטים, פעילות בידור ★ החופשה כוללת פנסיון מלא (3 ארוחות) וכן קפה ועוגה ★ המחיר למבוגר בחדר זוגי: 38 ש"ח; המחיר לילד עד גיל 12 בחדר ההורים: 22.80 ש"ח ★ תאריכי החופשות: 1.3–28.2; 8.3–7.3.

טיול סופשבוע לחרמון

טיול ששי־שבת באוטובוס־תיור עם מדריך ★ יציאה ביום ו' בבוקר מת"א לביקור בחרמון. בערב: לינה במלון „נוף הגליל" בצפת ★ בשבת: טיול לאורך גבול הצפון ★ המחיר: 74.5 ש"ח למבוגר בחדר־זוגי (כולל חצי־פנסיון) ★ תאריכי הטיולים: 21.2–22.2; 28.2–1.3.

חופשות יופי ובריאות:

תכנית מיוחדת בשיתוף עם „סגנון"

שבוע יופי ובריאות

בחוות הבריאות „מצפה הימים"

7 לילות על בסיס פנסיון מלא בתפריט צמחוני־טבעוני ★ התכנית כוללת: הרצאות בנושאי בריאות ויופי, התעמלות בשיטת פלדנקרייז, טיפולי מסג' ורפלקסולוגיה, קוסמטיקה, יוגה, שיחה עם פסיכולוג ועיצוב שיער. כל זאת בתוספת טיולים רגליים בחיק הטבע, האזנה למוסיקה, סאונה, ג'אקוזי וחדר כושר ★ המחיר למבוגר בחדר זוגי: 600 ש"ח ★ תאריכי החופשות: 16.2 – 23.2; 2.3 – 9.3 ★ למעוניינים: תפריט דיאטטי של 500 קלוריות ליום.

חופשת בריאות בים־המלח במלונות „לוט" „צל־הרים"

5 או 7 לילות של בריאות במלונות „לוט" ו„צל הרים" בים־המלח ★ החבילה כוללת: חצי־פנסיון, כניסה חפשית למרחצאות קופ"ח, שובר לקפה ועוגה ומע"מ ★ המחיר למבוגר בחדר זוגי במלון „לוט" (4 כוכבים): 207 ש"ח ל־5 לילות; 258.75 ש"ח ל־7 לילות. ★ במלון „צל הרים" (3 כוכבים): 181.7 ש"ח ל־5 לילות; 227.7 ש"ח ל־7 לילות.

הכונו ל:

חופשות פורים

- פורים פורח בכרמל (24-26 במרץ).
- חופשה חמימה בים־המלח (24-26 במרץ).
- חופשה לפנויים/ות ורווקים/ות (20-22 במרץ).

פרטים בקרוב!

סמינר סופשבוע קצר בשיתוף עם „שרשים":

פולמוס הרמב"ם

הסמינר יתקיים בתאריכים 28.2–1.3 (מיום ו' בצהרים עד מוצ"ש) במלון בירושלים בתנאי כלכלה מלאה ★ מרצים ומשתתפים: ד"ר נחום אריאלי, פרופ' אברהם גרטסמן, פרופ' יוסף דן, פרופ' ישעיהו ליבוביץ, פרופ' שלום רוזנברג, מר אלחנן ריינר ★ המחיר: 90 ש"ח לאדם בחדר זוגי (כולל כלכלה מלאה והסעה הלוך ושוב מת"א) ★ הסמינר נערך בשיתוף המחלקה לחינוך מבוגרים במשרד החינוך והתרבות.

חופשות חורף בכחול־לבן

מחירים מיוחדים לקוראי „מעריב":

★ אילת: מלון „אלמוג־ים".
★ כפר־חטים: (צופה אל הכנרת).
★ ים־המלח: מלון „לוט"; מלון „צל־הרים".

טיולי פסח

ספרד ופורטוגל ★ יוגוסלביה ★ מצרים ★ אוסטריה והונגריה ★ יוון ★ תורכיה ★ תיאטרון בלונדון ★ ברזיל וארגנטינה ★ פרטים בקרוב.

ספארי בקניה

טיולי ספארי מלהיבים של 9 או 16 יום בשמורות הטבע המרהיבות ★ היציאה: 6.3; 17.4 (פסח) ★ ביצוע והדרכה: „נאות הככר".

טיולים של יום אחד בארץ

יום טיול לחרמון

טיול של יום, באוטובוס־תיור עם מדריך, כולל כניסה לאתר החרמון (אם האתר יהיה סגור יתקיים טיול במסלול אחר) ★ המחיר: 23.5 ש"ח ★ תאריכי היציאה: 8.2; 15.2; 22.2; 1.3.

★

יום טיול בסימן הפריחה בגליל

טיול של יום, באוטוטבוס־תיור עם מדריך, במסלול הכולל את: גבעת הכלניות, עמק בית־נטופה, הר מירון (סיור בשביל הפיסגה), כביש הצפון, מפל התנור. המחיר: 20 ש"ח ★ תאריכי יציאה: 15.2; 22.2; 1.3.

★

מחילות המסתור באמציה ומערות בית־גוברין

יום טיול, באוטובוס־תיור עם מדריך, שבמרכזו ביקור באתר התיירותי החדש באמציה – הכולל סיור במחילות בר־כוכבא וסרטון ★ המסלול כולל גם את מערות בית־גוברין, מצפה משואה, עמק האלה וקברות המכבים במודיעין.
המחיר: 18.80 ש"ח ★ תאריכי יציאה: 22.2; 8.3; 22.3.

★

יום טיול במדבר יהודה

יום טיול, ברכב מדברי פתוח, בהדרכת מדריכי „מצוקי דרגות" ★ היציאה בשבת ב־8.30 בבוקר מירושלים במסלול הכולל את: תצפית על מר־סבא, בקעת הורקניה, הבוקע, ראס־פשחה, ואדי קלט, עין קלט ★ המחיר: 25 ש"ח (כולל ארוחת צהרים בשטח) ★ תאריכי יציאה: 15.2; 1.3; 22.3; 25.3 (פורים); 12.4.

המזרח הרחוק

הרצאות מיוחדות בלווי שקופיות על הטיולים: יום ג' (11.2), יום ב' (18.2), בשעה 8 בערב, ב„בית ציוני אמריקה" בת"א.

27 יום ביפאן, תאילנד, הונג־קונג, פיליפינים וטאייוואן

טיול קסום במזרח־הרחוק האקזוטי, הכולל אתרים ייחודיים כמו: צ'יאנג־מאי בצפון תאילנד, „מדרגות האורז" בפיליפינים ו„האלפים היפאניים" ★ ארוחות בוקר אמריקניות בכל ימי הטיול במזרח־הרחוק ★ טיסה בטחונית! ★ תאריך יציאה: 15.3 (המלווה: יוחי יעקובי) ★ ביצוע: „אופיר טורס" ★ תאריכי יציאה נוספים: 20.5; 10.6; 8.7.

טוסקי

להיטי הסקי בחורף 1986:

- אוסטריה: צל־אם־זה. שבוע חופשה במלון 4 כוכבים. המחיר (כולל טיסה, מלון, חצי־פנסיון וביטוח מקיף): $520.
- איטליה: „וולטור". שבוע חופשה באחד המועדונים היוקרתיים ★ המחיר: מ־$645 (כולל: טיסות, איכסון, כלכלה מלאה, שעורי סקי).
- סקי לצעירים. שבוע או שבועיים באתר הבינלאומי בשוואנגאו. המחיר לשבוע: $415 (היציאה: 3.3.), לשבועיים: $515 (היציאה: 23.2; 9.3) ★ כל המחירים כוללים טיסות, איכסון, וכלכלה מלאה ועוד.
- צרפת: שאמוני. דירות נופש בשאמוני ואבוריאז'. המחיר: מ־$350 (כולל טיסות, 7 לילות באתר וביטוח).

מבחר נוסף של הצעות באוסטריה ושווייץ בחוברת מפורטת ★ ארגון וביצוע: „אופיר טורס".

מועדון מטיילי מעריב

פרטים והרשמה: „מועדון מטיילי מעריב" מערכת „מעריב", רח' קרליבך 2, תל־אביב, טל' 03־439207 פתוח בדציפות בין השעות 8.30 עד 18.00

מועדון מטיילי מעריב

פאראדוכס

ראו מה עתיד להתרחש בעוד כמה שעות ביד־אליהו. נבחרת צ'כיה בכדורסל, סגנית אלופת אירופה, תתמודד עם ישראל, שבאותה אליפות אחרונה, נשרה לדרג ב'...

ומה שמפליא עוד יותר: ישראל נמצאת בעמדת זינוק טובה יותר לקראת השתתפות בגמר אליפות העולם, בקיץ בספרד. אם תנצח ישראל – תישאר סגנית אלופת אירופה בבית!

בספורט „אין צדק". קובעות התוצאות במגרש. ישראל ניצחה במשחק חוץ את האנגלים; צ'כיה הפסידה להם במשחק החוץ שלה. נצחונה הביתי של צ'כיה על ישראל (95–77), לא יעמוד לה הערב, במקרה של הפסד.

נצחון ישראלי – אם יושג – יהיה קרש־זינוק לעונה בין־לאומית טובה.

סטאניסלאב קרופילאק, אורח מצ'כיה. הערב ביד־אליהו.

בשער: דורון, לאבן וישראל, מול צ'כית הערב (צילום: ע.אבישי). למטה: ברוך ממן ושטיקר – לחיי ה„דרבי" (צילום: ש.מוסקוביץ').

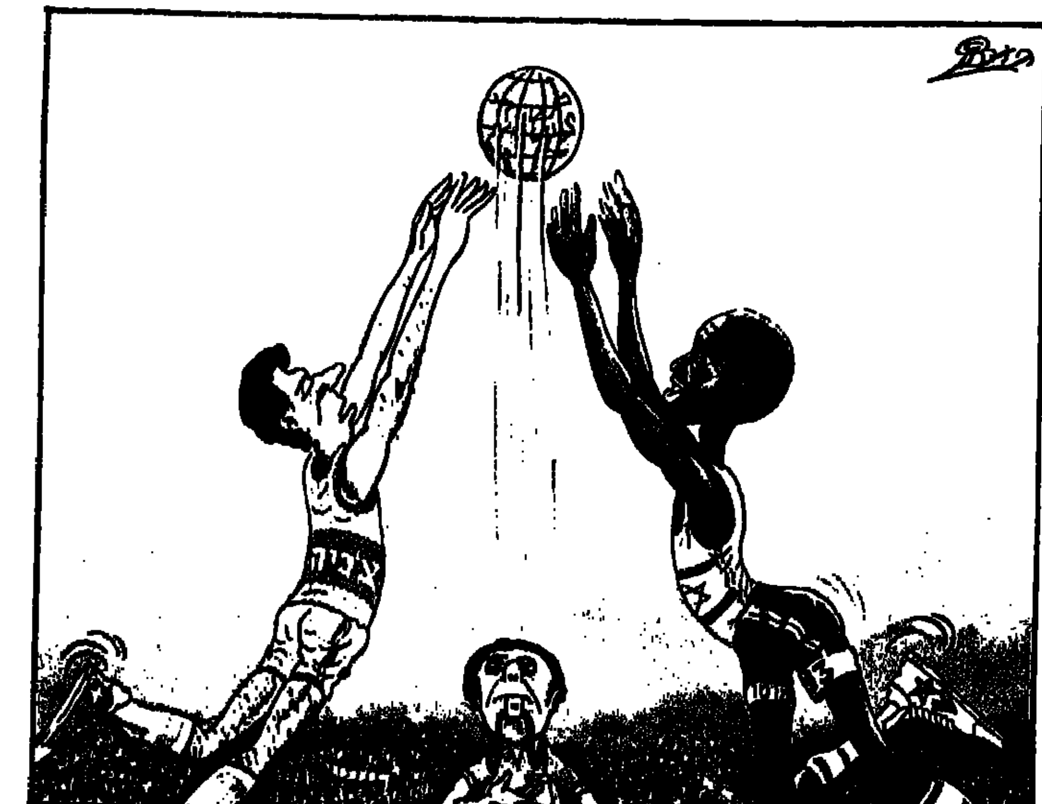
שבועספורט

עורכים:
אלכס דורון
משה לרר

צלם: עדי אבישי

עיצוב גרפי: שפי דגן

מודעות: מלה שניידר
טלפון: (03)439442

כותבים

קליין: להמשיך

יפה כתב מומחה השיפוט בכדורגל אוטו פריד על אברהם קליין, לרגל פרישתו. המחמאות והתיאורים של האיש – אכן הולמים את השופט המצטיין שהביא לנו כל כך הרבה כבוד.

כמי שניהל קבוצת כדורגל במשך 15 שנים בקיבוץ כפר־רופין – ברצוני להוסיף כי היה זה אברהם קליין שהתנדב בתקופה ההפגזות בעמק בית־שאן לבוא ולשפוט בסמוך לגבול, ולא פעם „טעם" מהן בעת משחקי כדורגל שניהל כאן.

סבורני שעל ההתאחדות לכדורגל לדאוג לכך שאברהם קליין ימשיך לשפוט בליגות הנמוכות ובליגות לנוער, שם תהיה תרומתו גדולה להעמקת התודעה להגינות ולחינוך בספורט.

עפולה — שמואל בר־תור

צביקה, עד מתי?

כאוהד „שרוף" של מכבי ת"א, כדורסל, אני רוצה לשאול את צביקה שרף: עד מתי? עד מתי נקבל, אנו האוהדים, שערות לבנות. אפילו משחקי־נצחון כמו אלה נגד מילאנו וצרבונה – שברו לנו את הלב. לפני זמן קצר עוד נודעה מכבי כמשחק מקסים, שוטף ומלהיב. מה קרה צביקה? היכן כל התרגילים, ועכשיו – עם כוכב כמו דורון ג'מצ'י – לא מנצלים אותו.

אני מתפלא על העתונות. קשר של שתיקה סביב מכבי ת"א. פרות קדושות יש רק בהודו. לא ידעתי שהן הגיעו גם לכאן.

תל־אביב — רונן קרסו

קוקה – בסדר

בתגובה למכתבה של הגב' רוזנברג, שפורסם במאמר המערכת בשבועון מס. 10, ברצוני להעיר:

הגב' הנכבדה, שכחפקי'לב היתה מוותרת על המחזות בבריסל, ואשר „סבלה" מהם, כדבריה, אינה יודעת מאומה על חשיבות נצחון בגביע אירופה. אותי איני רואה כל סיבה למכתבה החריף. נצחון על קבוצה מבריה"מ היה מאז ומתמיד בבחינת משימה לאומית חשובה.

השכל הישר שהנחה את חזי קוקה וחבריו הטכנאים שהפסיקו את השניתה בטלוויזיה, היה דבר בעתו.

ועוד מלה לי לגב' רוזנברג: איש אינו מחייב אותך לפתוח את מקלט הטלוויזיה בשעה שמשדרים את משחקי מכבי ת"א. זה שיש לנו רק ערוץ אחד – זו הבעייה של כולנו. לא רק שלך.

קצרין — יובל יאירי

★ מכתבים נוספים בנוסח זה התקבלו משלמה שיר (ת"א), אברהם עורי (חולון) ומלכה דרור (הרצליה).

אברהם קליין במסיבת הסיום לכבודו בחיפה. צילום: שלמה מוסקוביץ'.

לפני צ'כיה – רגיעה בטבריה

את הפגרה הארוכה, יחסית, מכדורסל, ניצלו כדורסלנים רבים למנוחה, לטיפולים ולהחלפת כוח. שחקני הנבחרת הלאומית כונסו אמנם למחנה־אימון לקראת המשחק עם צ'כיה, הערב ביד־אליהו, אך עוד קודם לכן העדיפו אחדים מהם לקבל טיפול בחמי טבריה.

באחד מסופי־השבוע ביקרו בטבריה כדורסלן הפועל ת"א מייק לארג', וצמד המ"מים של מכבי ת"א והנבחרת, מיקי ברקוביץ', מוטי ארואסטי ובני משפחותיהם.

ביקורם של ברקוביץ' וארוסאטי נוצל גם לסיור בקיבוץ עין־גב, שם נתקבלו באהדה רבה על ידי ילדי המקום.

בתצלומים משמאל: מיקי ובנו רועי בבריכת הטיפולים בחמי טבריה; ברקוביץ' וארוסאטי מוקפים בצעירים בעין־גב. צילומים: דורון שם־טוב.

העריקה תופיע בקרוב בישראל

ספורטאית שנולדה במזרח וערקה למערב, עומדת לבוא לישראל כדי להשתתף בעוד עשרה ימים באליפות הבין־לאומית בטניס־שולחן, שתתקיים באולם הכדורסל של הפועל ת"א ברח' אוסישקין. הסיפור שלה הוא בלי ספק נושא מרתק למותחן פוליטי וגם לסרט. אלא שהמציאות גדולה כאן מכל דימיון.

לפני שלוש שנים באה אולגה נמש, כיום רק בת 17, עם נבחרת מולדתה, רומניה, לסיור משחקים במערב גרמניה – ונשבתה בקסמי המקום. ערב אחד, מיד בתום תחרות באחת מערי גרמניה, באולם סמוך לדיסקוטק, נעלמה אולגה לרגע מעיני המלווים, והסתגרה לכמה שעות בחדר השירותים. חברי המשלחת פתחו בחיפושים אחריה. משום מה סירבו להסתייע במשטרה. בסופו של דבר נואשו. אולגה ניצלה את הדממה שהשתררה באולם הספורט ובסביבתו, חמקה בחשיכה וביקשה מיקלט פוליטי. בת 14 היתה אז בסך הכל – אבל מבוגרת, נפשית, הרבה יותר.

יחד עם אולגה, כיום גרמניה, תבוא לישראל מי שנחשבת ליורשת שלה ברומניה, אוטיליה בדסקו, בת 14, אלופת אירופה לקאדטיות (היחידה שזכתה שלוש פעמים בתואר) וכיום 26 בדירוג האירופי. כן תבוא מבוקרשט, מאריה אלבויו בת 22, שהצליחה להתברג בין 16 הטובות ביותר בעולם ומס. 12 באירופה. מעניין מה יהיה לשתי האחרונות לדבר עם אולגה...

ערב בואה של אולגה נמש לישראל, הודיעה ההתאחדות המערב גרמנית בטניס־שולחן כי העניקה לה היתר מיוחד להתמודד עם גברים בתחרויות רשמיות. הסיבה: היא יותר מדי חזקה לבנות המין היפה וזקוקה, לשם קידומה ליריבים של ממש.

כבר היו דברים מעולם – עם רומניה אחרת, גדולה־גדולה בהיסטוריה של הספורט: אנג'ליקה רוזיאנו־אדלשטיין, כיום בישראל. היא זכתה בין השנים 1945 ל־1960 ב־25 תארי אליפות עולמיים ואירופיים ונחשבה לטניסאית השולחן מס. 1 בעולם. גם לה הוענק היתר כזה – והיא הצליחה להפגין גם מול גברים את יכולתה הגבוהה להדהים. פעמיים הגיעה לגמר אליפות בין־לאומית לגברים.

(דוד דודסון)

אולגה. התצלום מגרמניה – אבל על דש הבגד עדיין מופיע סמל רומנית...

המכשולים של גליקשטיין ופרקיס

הטניסאים שלמה גליקשטיין ושחר פרקיס, העושים בימים אלה בתחרויות בחו"ל, מתמודדים לא רק על מגרש הטניס. כדי לשמור על כושר – הם מתאמנים באיצטדיון האתלטיקה המשוכלל של מרכז הספורט הלאומי בהדר־יוסף. נבחרת ישראל מתאמנת שם דרך קבע. בתצלום: גליקשטיין (מימין) ופרקיס עוברים משוכה בהדר־יוסף.

„המזל בגד ברלף קליין"

הוא אמור היה להביא מזל לכדורסל המערב־גרמני, „אך המזל בגד בו כבר לפני זמן רב והידיעה כי דרכיהם של רלף קליין ו'סאטורן' קלן ייפרדו בקרוב, לא באה איפוא בהפתעה" – כותב החשוב בעתוני גרמניה „פרנקפורטר אלגמיינה צייטונג".

העתון מדווח כי על „הגט" הזה הוחלט עוד לפני שקליין (54) החל מדבר על כך בגלוי בימים האחרונים. „זה לבטח הפתרון הטוב ביותר לשני הצדדים", התבטא המאמן הישראלי.

קליין מתואר כמי שמגדיר עצמו כמקצוען – „אך נהר הריין (שעל גדותיו שוכנת קלן) היה כנראה הגבול שאליו יכול היה להגיע", כותב העתון.

עתה מדורגת קלן במקום השביעי, ללא כל סיכוי בפלייאוף, ולאחר ש„עפה" מהגביע – אומרים שם – שעם רלף קליין לא מומשו הציפיות. על סידרת הפציעות שפקדו את קלן (קאדלק, היידריך, זאנדר, פטרס וג'ייקל הקנדי) אומרים בקלן שאיננה אלא תירוץ לא מוצלח לתקלות שפקדו את הקבוצה העונה.

רלף דיבר בראיון לעתון על פער המנטאליות שבינו לבין שחקניו בקלן. „בתל־אביב שחקני היו מקצוענים מלאים. כך אני רגיל לכך", התבטא. הוא סיפר כי באחרונה מתייצבים לאימונים שלו רק 4...

„בתנאים מסויימים, אמר המאמן הישראלי, אני רוצה להמשיך כמאמן נבחרת מערב גרמניה". הוא גילה בינתיים קירורות להצעות שהופנו אליו מספרד וצרפת, מציין ה„אלגמיינה". אבל נראה, ציין העתון, כי החוזה הכספי החדש שתובע קליין יהיה המחסום להמשך עבודתו בנבחרת.

עתון אחר, „זיד דויטשה צייטונג", מצטט את רלף שאמר לאחר נצחון דחוק שהשיגה קלן לא מכבר (75–76) ואשר בו קלע שחקן בית"ר לשעבר, דוק פיליפס, רק 17 נקודות: „ממקצוענים אמריקנים אני מצפה ליותר מ־20 נקודות בכל משחק."

רלף שוב הביתה. מספיק.

כוכבת נולדה

משחק הסנוקר – ביליארד הכיסים – נפוץ מאוד בעולם. בימים אלה נוספה לו אוהדת חדשה. הנסיכה דיאנה, אשתו של הנסיך צ'ארלס, ניסתה כוחה במשחק, בעת ביקור שערכה במרכז לשיקום חרשים. נער בן 16 שהדריך אותה, פסק את פסוקו: „שחקנית גדולה"...

לבובי לא יהיה זמן לגמלים...

בעוד כשבועיים הוא יהיה כאן – אך ספק אם גם אצלנו יוכל לרכוב על גמל, כפי שעשה בהנאה רבה בעת ביקורו האחרון במצרים, שם הפליאה נבחרתו לעשות בנצחון 0–4 וזכתה בעקבות כך בכותרת בעתוני לונדון בנוסח: „רצח על הנילוס".

בובי רובסון, הבוס של נבחרת אנגליה המתכוננת ל„מונדיאל". בא למצרים גם בגלל הגמל, אבל בעיקר כדי „ללמוד על אופי המשחק של האפריקנים, כיוון שבבית שלנו במכסיקו נכללת מארוקו, נציגה אפריקנית מובהקת, שהיא היחידה שאינני יודע עליה מספיק כדי להכין את נבחרתי", הסביר בובי.

לגמל ישראלי, בירושלים, כמו כל התיירים, לא יהיה לו זמן – כי הביקור האנגלי יהיה חפוז מאד.

אולי בפעם אחרת, בובי... ואז גם תוכל להשוות בין הגמלים.

כך ראו האנגלים את בובי במצרים.

שנה חדשה – תספורת חדשה

יאניק נואה לא רק מעניק צבע ל„ספורט הלבן". משחקו הוא בלי ספק „שאו" ממדרגה ראשונה. הוא גם „משגע" מדי שנה בתספורת מדליקה, שונה.

בחמש השנים האחרונות (ראה סידרה משמאל) התמיד נואה, יליד קאמרון ואזרח צרפת, לשנות את התספורת שלו – ובכל פעם היה בה חידוש. ב־1982 הוא עוד מקורזל כמו קיפוד. שנה אחר־כך כבר הופיעו תצמות. ב־1984 הוא קצוץ – כמעט כמו חיל מארינס. ב־1985 גידל זקן של אבא דאגן (לאחר לידת בכורו). לתספורת של השנה הנוכחית הוא קורא: „סטייל סטיבי וונדר", על־שם הזמר האמריקני השחור שנואה מעריץ.

תהיו בטוחים כי עתה נראה חקיינים רבים לנואה, במגרשי הטניס ומחוצה להם.

1982
Sans appret

1983
A l'heure rasta

1984
BC-BG

1985
La barbe d'un heureux papa

1986
Face Stevie Wonder

התספורת של יאניק. שנה אחרי שנה.

בן־חור נהג במרכבות יפו

המאמן החדש של מכבי יפו, בן־חור מזרחי, צלל מאלמוניות־כמעט אל „המים הקרים של הליגה הלאומית". המטרה המיידית: להציל, כרגיל, את „הבולגרים" ■ עד כה קרא ספרים. עכשיו – אין זמן ■ מיהו, מה עשה עד כה בכדורגל, מה הוא חושב עליו, מהן תוכניותיו, את מי הוא מעריץ ■ יש גם חיים אחרי השערים, כך הוא אומר ■ כדאי לקרוא

אבי מור

התחביב של בן־חור מזרחי הוא קריאת ספרים. אלא שמאז שנטל לידיו את מכבי יפו והיה למאמן לאומי, הוא לא עיין אפילו בדף אחד. הזמן נגמר לו. אם לחתול יש 9 נשמות, אז מכבי יפו היא חתול סיאמי. את התישוב של הנשמות תעשו אתם. כל שנה הם פותחים את הליגה במהלך מוגבר של „רוורס". רק אחרי שנת חורף עמוקה, הם מתעוררים ורואים שבעצם הליגה החלה – והם עדיין מאחור. ביפו, החלפת מאמן היא עניין של מנטאליות. זה מראה שהקבוצה בריאה. מסורת מקומית.

הפעם היה זה תורו של מוצי ליאון לעשות את הסיפתח, ואחרי כמה מחזורי־כשלון ידועים, פינה את מקומו לבן־חור מזרחי.

בן־חור מי ?

קצת היסטוריה: בן־חור מזרחי, 35, גדל בשכונת־התקווה, משם היתה הדרך למגרש הכדורגל קצרה. ילדים, נערים, נוער. צבא. כאן השתבש משהו. הוא נפצע בתאונת דרכים והרגל הושמה בגבס ל־9 חודשים. מזרחי הבין שבמגרש הכדורגל הוא יהיה מאחורי הקווים. 15 שנה התעסק עם נוער. בהתחלה בני־יהודה ואחר־כך קפיצה למועדון הפועל תל־אביב. שבע שנים עם העתיד של „בית ברנר".

הסיכום שלו שם: 3 אליפויות וגמר גביע המדינה. בקיץ האחרון חשב לשנות כיוון. משהו בוגר יותר. למשל – קבוצה בארצית. אלא שהמו"מ התפוצץ בגלל כסף. איזו קבוצה ? – מזרחי לא מגלה. בכלל, השיחה איתו, דומה לפגישה של חוקר עם מרגל קשוח. מזרחי שוקל כל משפט כמה דקות. יותר מדי. אם משהו לא נשמע טוב, הוא חוזר על כל התבנית מהתחלה. כדרך, הוא שואל אם המשפט מוכן, אם הוא נשמע נכון. לפעמים נרמה לך שהוא בא עם נוסחאות מהבית. אולי בגלל העובדה שבאחד העיתונים, צוטט כמי שרואה עצמו מאמן הנבחרת הלאומית. אפשר להרגע. כרגע זה לא אקטואלי. יש עוד הרבה עניינים לסדר בדרך. „אבל בעתיד", אומר מזרחי, „כל מאמן לאומי חייב לשאוף להיות מאמן בנבחרת ישראל. בכלל, כל אחד בחיים חייב לשאוף קרימה".

קשר השתיקה

על תקופת האימון של מוצי ליאון הוא נועל את השפתיים חזק. יש לו מה להגיד. אפשר להבחין בכך מההתפתלות שלו בכסא. עוד רגע וזה יוצא – אבל מזרחי מצליח להתאפק. קשר, כמעט שלא היה לו עם מוצי. למה ? – „לא יודע למה. לא היה קשר. האמת שאפילו את שמות שחקני הקבוצה הבוגרת לא ידעתי. התאמנו, הנוער והבוגרים, יחד – אבל שיחות מקצועיות ניהלתי לא עם ליאון, אלא עם המנהל המקצועי משה קשלס. זה לא קונץ שעכשיו, כשהכל הולך, אפתח את הפה. כשאהיה ותיק יותר, לא אתבייש".

מזרחי נבחר מבין שלושה מועמדים. הקבוצה, וזה לא פלא, היתה רחוקה מלהשביע רצון. הטבלה היא הראי הכי נכון שיש. „אחרי שההנהלה החליטה לבחור בי, בעקבות העבודה שלי בנוער, מצאתי את הקבוצה הבוגרת במצב גרוע: כושר גופני לקוי, לגמרי בלי התלהבות ועם מוראל בשפל המדרגה. ההשפעה של חוסר־הישגים (מזרחי כמובן שלא יגיד כשלונות...), היתה ברורה. המטרה הראשונה היתה להחזיר את השחקנים לכושר גופני רצוי ולהביאם לעמידה טקטית נכונה על המגרש. היה חשוב להחדיר בהם בטחון שאפשר להגיע להשגים. אני חושב, שהשחקנים, אחרי האימון הראשון, ראו שלפניהם עומד מאמן המתמצה היטב בחומר ומעביר את האימון בצורה נכונה."

קפיצה אל המים הקרים של הליגה הלאומית.

מאמין בעבודה

מזרחי, כלפי חוץ, נראה שברירי משהו. לא מאצ'ו ישראלי טיפוסי. לבוש ספורטיבי־קליל, מקרין שלווה. נראה אדם נוח. במשחקים, בניגוד למאמנים רבים בלאומית, לא מנבל את הפה. לדרבן – כן. לקלל את השחקנים ולהעניק להם כינויים חרשים – זה לא. גם לא מעשן, לא כוסס ציפורניים. מאמין בעבודה קשה ובעיקר בשיחות עם השחקנים.

„הבהרתי להם מראש, שהמטרה שלנו היא לסיים במקום 10. היחוד שלי באימון – שאני מלהיב את השחקנים. השקט הנפשי שלי, הבנת המשחק והחדרת האמונה, הם המרכיבים החשובים. אני מרבה לשוחח עם השחקנים, שיחות אישיות. שגיאות של שחקן אני לא מתקן בהעלבה מול הקבוצה כולה. רק בארבע עיניים. אני נותן לכל שחקן יחס של בן־אדם והתייחסות בהתאם. לעומת התקופה הקודמת, שהיו בה מריבות בין שחקנים – אצלי כמעט אין חיכוכים. האווירה הרבה יותר תרבותית. אבל הבהרתי לשחקנים, שלא אסבול הפרת משמעת. התפקיד שלהם הוא רק לשחק ולא להיכנס לכל מיני אינטריגות". מזרחי למשל, לא אומר שבזכותו האווירה שונתה. אבל טיפש מי שלא קורא זאת בין השורות.

מזרחי יודע, שהצ'אנס שניתן לו יכול להיות קרש קפיצה פנטאסטי אל המים הקרים של הליגה הלאומית. הפעם הוא נכנס דרך הדלת האחורית. המטרה המוצהרת שלו: לסיים במרכז הטבלה ואחר־כך לבנות את יפו מבראשית. מזרחי לא מאמין בטווח קצר. הכל אצלו עובר דרך משקפת של זמן למרחקים. „עכשיו אני צריך זמן להשתפשף וללמוד דברים. אין סוף למה שאפשר ללמוד. אישית אני חסיד האסכולה הגרמנית. אני אוהב את המכאניות והשלמות שיש בכדורגל ואני רואה בשיטה הזו שלמות. בארץ אני חסיד העבודה של שוויצר ושפר". מזרחי כרגיל באמצע.

אין יחס לנוער

עכשיו שוב ניקח את הזמן לאחור. מזרחי כמאמן נוער: הרבה רגעים קשים. שעות בוקר, שמש על הראש, משחקים מול יציעי־בטון נטושים. קשה להחזיק מעמד 15 שנה ולא להישבר. מזרחי לא נשבר. „מאמן נוער חייב להיות בעל אופי מיוחד ובעיקר אהבת המקצוע. התנאים לאימון קבוצת נוער הם רחוקים מתנאים מינימאליים של קבוצת כדורגל. אין בכלל יחס בהתאחדות לכדורגל. חייבים לתת יותר דגש לנוער, כי יש להם את הכסף והאפשרות לשנות את המצב. מה שנוצר –. שהשחקנים לא מקבלים חינוך ראשוני נכון, ואחר־כך סובלים לאורך כל הקריירה. באופן ישיר סובלות גם האגודות. יש קבוצות בורדות כמכבי חיפה, הפועל תל־אביב, באר־שבע וכפ"ס, שהבינו שנוער זה עתיד וגם תוסף כסף. גם ביפו הצלחתי לשכנע שצריך לבנות תשתית חזקה לנוער."

לבנות תשתית חדשה לנוער.

מזרחי חשב לשנות מקצה לקצה את הטיפול בנוער הישראלי. ישב בתחילת העונה וניסה לבנות מורל חרשני בתפיסת העולם הישראלית. „המטרה היתה להוציא את הנוער מהאגודות ולהעמיד אותו תחת פיקוח בלעדי של ההתאחדות לכדורגל, עם צוות מאמנים. ממש כמו בי"ס עם הכנה לבגרות. הכוונה לתת צ'אנס לכמה שיותר שחקני נוער ולא רק לאלו שמגיעים לנבחרת הנוער. התוכנית יכלה לשנות את הרמה בצורה דרסטית לטווח רחוק. מאחר שנעשתי מאמן יפו אין לי זמן להשלים את התוכנית ולהגישה".

מזרחי יכול להתפאר בכמה שחקנים שנכללים היום בקבוצות הבוגרות וספגו את ההוראה שלו: דוד סלמן, ניסים חלפון, רמי הרמה, דוד הרשליקוביץ, יהודה זגורי, יוסי קונסטנטין, מאיר בלושטיין ועוד. „כל שחקן שגדל אצלי, יש לו לבטח יסודות כדורגל כראוי. היום יש לנבחרת הנוער צוות מצויין, עם גיורא שפיגל וגיגי כהן. הלוואי שיום אחד אני אוכל להשתלב שם".

הקהל בורח

מזרחי מתכנת היום את המכונה הבולגרית כדי לאגור נקודות. הכדורגל החיובי נדחק לקרן זווית. ההשארות בליגה היא המטרה והיא שמקדשת את האמצעים. כששואלים אותו, למה לא באים לראות את יפו אוהדים רבים, הוא מפנה לקופות: „מחירי הכרטיסים גבוהים ביותר. מבריחים את הקהל מהמגרש. במקום להוזיל כרטיסים לנוער וליצור דור חדש של אוהדים לתקופה ארוכה, המחירים גבוהים והקהל בורח. המחיר לכרטיס בארץ גבוה פי שלושה מהמחיר בחו"ל."

מזרחי מתחיל לאט־לאט להתרגל לשוני שבין נוער ללאומית. פתאום יש תקשורת אחריו, יש פידבאק, יש קהל. היום הוא גם צריך לשמור על כל מילה, שלא תתפרש אחרת ממה שצריך. אם היו נותנים לו לבחור שחקן אחד בארץ, שאותו יוכל לצרף למכבי יפו, היה לוקח את רוני רוזנטל ממכבי חיפה. אפילו לא חושב על כך פעמיים.

הילדים שלו לא באים לראות כדורגל. המשפחה התרגלה לכך. במקביל הוא עובד בחברת מחשבים. כששב הביתה אחרי אימון, הבן הקטן עומד בפתח ומחזיק כדור ביד. אולי רומז לו משהו... ■

1947: אלי פוקס במדי .M.T.K
דחיתי 25 אלף לירות...

משה לרר

אלי פוקס נירגש. מחוגי הזמן נעים 39 שנים לאחור. ביקור ראשון של הקבוצה ההונגרית בארץ. איש מהכדורגלנים הישראליים שהתמודדו השבוע עם .M.T.K לא נולד אז, בשנת 1947. אלי פוקס – כאילו נולד מחדש. חיפוש מרוקרק בארכיון הפרטי שלו מעלה תמונה מן הימים ההם. אלי במדיה הכחולים־לבנים של .M.T.K – הארץ־ישראלי הראשון שהופיע במדי קבוצה מאירופה.

בשנות הארבעים היתה הקבוצה ההונגרית שם דבר לא רק בארצה. גם במרכז אירופה, שלאחר מלחמת העולם השניה, הלך שמה לפניה. בשורותיה כיכבו שחקנים שעתידים היו לקצור תהילת עולם. אחד מהם היה נאנדור הידגקוטי, מאוחר יותר חבר ב„נבחרת הפלא" של פושקאש וקוצ'יש. שחקן נוסף באותה נבחרת מופלאה של שנות החמישים היה המגן בוז'אנסקי.

בינלאומיים נודעים אחרים היו השוער שולימושי, האחים קובאץ', פולגאר, בורולה והחלוץ מבקיע השערים מספר 1 בהונגריה – דיאק.

ובלי „הנקודה הישראלית" הרי אי אפשר. בהרכב הקבוצה ההונגרית הופיע גם ולאדיסלאב סקלי (סקאי, כמבוטא בהונגרית). שלוש שנים ויותר – באוקטובר ובדצמבר 1950, הדריך סקלי את נבחרת ישראל לשני משחקיה עם תורכיה (5–1 בת"א ו־2–3 באיסטנבול).

הכדורגל שלנו אז באותם ימים, הירכה (אפילו בהשוואה להיום) במשחקים בינלאומיים. קבוצות צבאיות (ולא רק של הבריטים) ביקרו בתדירות גבוהה, הרמה שהוצגה במשחקים היתה טובה. עובדה: על יציעי העץ של איצטדיון המכביה עתיק היומין – הצטופפו 20 אלף צופים.

שערים מ־11 מ'

את הופעותיה בארץ פתחה .M.T.K במשחק עם מכבי ת"א באיצטדיון המכביה (25.1.47) והסתיים בתיקו 2–2. רק למען ההיסטוריה נשחזר את הרכבה של מכבי: בשער – אברהם בנדרסקי (ליפים מנהל הנבחרת הלאומית אברהם בנ־דוריו; מגינים: ישראל אייזמן וביניה חסון; רצים: שלום שלומזון, אלי פוקס ואברהם טוריקה; חלוצים: אהרון סידי, צביקה סטודינסקי, יוסל'ה מירמוביץ' (מאמנה היוצא של הנבחרת הלאומית כיום), שייע גלזר ויונה פוקס.

צביקה סטודינסקי ואלי פוקס (כדור 11 מ') כבשו את השערים למכבי: בורגן ודיאק להונגרים.

המשחק השני (4.2.47) שבו הופיעו ההונגרים מול נבחרת תל־אביב, נכנס להיסטוריה כמשחק הראשון שהועבר בשידור חי ברדיו. בעתוני הימים ההם קראנו שנחמיה בן־אברהם ואלכסנדר אלכסנדרוני ז"ל, מראשוני עתונאי הספורט בארץ, „פיקחו על השידור המוצלח".

גם התוצאה היתה מוצלחת. 1–3 לתל־אביב, משני שערים של אהרון סידי ואחד, של אלי פוקס, מהנקודה הלבנה. להונגרים, כרגיל, דיאק.

ואז בא המשחק השלישי (8.2.47) שבו קנה לעצמו אלי פוקס את חולצתה של .M.T.K.

היה זה המשחק באיצטדיון המכביה, שבו הצטרף אליעזר שפיגל (מאמן העתודה עד לפני זמן קצר) ממכבי פ"ת להרכב התל־אביבי. בני גולדפרב נכלל בהרכב במחצית השניה. ההונגרים ניצחו 2–1, מיכני שערים של דיאק, לא לפני שאלי פוקס תתם את התוצאה בשער מרהיב מ־30 מטרים.

ד"ר פודור הזמין

וכמו שאומרים היום וכבר־אה גם אז...) „השער הזה היקנה לי את ההזמנה להופיע כשחקן אורח במדי הקבוצה ההונגרית", אומר היום אלי פוקס, 62 בחודש שעבר, לפני שתפס את האוטובוס לאשקלון, שם הוא מאמן.

„אחרי המשחק היתה מסיבה בפנסיון רמת־גני, שם התאכסנו ההונגרים. הפנסיון היה שייך למיקשה גרסטל, ת'אבא' של מכבי מיכאל, קבוצת הנוער המפוארת של מכבי ת"א. מיקשת עשה הכרה ביני לד"ר פודור, ראש המשלחת ההונגרית והדוקטור הזמין אותי ללבוש את מדי .M.T.K במשחק הפרידה שלה בארץ, נגד נבחרת רמת־גן.

„במשחק הזה, שנערך על מגרש שהוכשר בתוך 24 שעות (!) על ידי סם זקס, לא הרחק מאיצטדיון רמת־גן כיום, ניצחו ההונגרים 4–1. שני שערים הרבקעו ממסירות שלי. את השער לרמת־גן הבקיע משה רסקין".

אלי פוקס עדיין מרוצה. „הידגקוטי, דיאק ובודולה, חיפנו אלי הצעה, בשם ד"ר פודור, להצטרף למסעה של הקבוצה בתורכיה ובמצרים ובכלל – לשחק בשורותיהם תמורת 25 אלף לירות. סכום־עתק באותם ימים. אך כשם ששייע גלזר ויענקל'ה הורוביץ דחו מאוחר יותר הצעות טובות מתורכיה ומאנגליה – כך גם אני. הודיתי להם על הכבוד ונשארתי בבית"... ■

אלי פוקס, במדי .M.T.K בחברת ד"ר פודור, ראש המשלחת.

כדורגל

א. טבק

סוד החוזה של מיקי בן־שטרית

תופעה חדשה, בהחלט לא סימפאטית, משפיעה באחרונה על מנהלי הקבוצות בקבלת החלטות. זו הסיבה לכך שמכבי פ"ת חתמה בשבוע שעבר על טופס ההעברה של מיקי בן־שיטרית. למעשה – די היה ברמז שנשלח לעבר מכבי פ"ת כדי שזו תחתום על טופס ההשאלה.

כאשר הופיע בן־שיטרית אצל דני בגלייבטר וביקש חתימה על טופס ההשאלה, היו סיכוייו להצליח קלושים. מכבי פ"ת רצתה לציית לסיכום שהושג במרכז, לפיו אין מעבירים שחקני מכבי לקבוצות הפועל.

אך בן־שיטרית הופיע לפגישה מצוייד בחוזה שלו עם פ"ת, ואף נופף בו תוך כדי השיחה עם דני בגלייבטר. מן הצד השקיף אדם שלישי, מזוהה כאוהד הפועל ת"א, שלא הביע שביעות רצון מהסירוב הפתח־תקוואי. וראו זה פלא: די היה בניפנוף בחוזה שבידי מיקי בן־שטרית כדי שבגלייבטר יחתום על הטופס.

איזה סעיף מסתורי יש בחוזהו של בן־שיטרית שכה הפחיד את פ"ת, עד כדי חתימה על ההעברה – בניגוד לעמדה הרשמית של מרכזו? לאחר שפ"ת דיווחה על צעדה לאנשים נוספים – מתקבלת תמונת מצב שאולי אינה מצדיקה צעד זה, אך היא די מובנת נוכח הנסיבות.

מתברר כי פ"ת פחדה שבן־שיטרית, ברוב ייאושו, יפרסם את פרטי החוזה שלו. לפירסום היו תגובות מיידיות:

א. היה מתגלה, למשל, כי השחקן מקבל שכר – מעל ומעבר למותר בתקנון התשלומים. במקרה זה היו שני הצדדים מועמדים לתת את הדין על כך. הנפגעת הגדולה יותר היתה מכבי פ"ת. בן־שטרית, איננו משחק, לפי שעה, בשערים.

ב. מעבר לשיקול זה – חששה פ"ת כי הניפגע העיקרי עלול היה להיות אישיות ציבורית שחתמה על החוזה, אך אינה ממלאת עוד תפקיד כלשהו באגודה. מכך רצתה פ"ת להימנע בכל מחיר.

תופעה חדשה, שאינה מחמיאה לשום צד. כפי שסופר לי – אין זה מקרה בודד, אם כי המקרים האחרים לא התייחסו להעברות.

בעבר נכנעו הקבוצות לדרישות השחקנים, שאיימו בגילוי לשלטונות המס על חוסר דיווח. זכור המקרה של מכבי נתניה, שחתמה לפני כעשר שנים על העברת אחד משחקני המפתח שלה, בעקבות איום כי יודיע למס־הכנסה את כל האמת על הכנסתו.

כיום החלו האגודות לחשוש מחוזים חתומים על תשלום מעבר לתקנון המותר.

רפי כהן: לא לי ולא לך...

המקצוענות בכדורגל הישראלי באה לידי ביטוי בעיקר בכלי התקשורת. רק הניהול נותר חובבני כשהיה. רוצים עוד דוגמא מהחיים? – יש לנו.

רפי כהן מקבל שכר במכבי פ"ת. אין כל כוונה לשתפו במשחקים. בקשתו לעבור להפועל ירושלים נדחתה, בגלל שיקולי מרכז מכבי שאינם קשורים לניהול תקין.

רפי כהן הוא ירושלמי, הוא כבר הספיק לשחק בשתי הקבוצות המקומיות, נדד למכבי ת"א וזו הפעם השניה שהוא מוצא עצמו במדי מכבי פ"ת. הספק רב לשחקן שרק בחודש הבא ימלאו לו 21.

החיים לימדו את רפי כהן פרק חשוב בהכנת חוזים. כאשר שב לפ"ת בפעם השניה – הצליח לזכות בחוזה המבטיח לו דירה בתום שלוש שנות משחק. הערך הכספי: 67 אלף דולר.

רפי כהן: כיף לשבת בבית ולקבל כסף...

אך העונה לא האירה את פניה לשחקן. בהסכמתו – הוחלט להעבירו להפועל ירושלים. כהן הסכים לוותר על החוזה, בתנאי שכרטיס הליגה היה הופך לרכושו.

עד כאן הכל התנהל למישרין. ביום ראשון, לפני שבוע, החליטו קבוצות מכבי לא להעביר שחקנים לקבוצות הפועל. לכהן הוצע לשחק במכבי שעריים. הוא דחה הצעה זו על הסף ולכן, בלית ברירה, נשאר בפ"ת.

ההשלכות ברורות. רפי כהן לא ישחק בקבוצה ויקבל את שכרו בהתאם לחוזהו. יתירה מכך: מכבי פ"ת „נתקעה" עם החוזה המבטיח לשחקן דירה, או תמורה כספית, בשווי 67 אלף דולר. עתה מתפללים בפ"ת כי בעונה הבאה יימצא קונה לשחקן – כדי שתוכל להציל מעט מהשקעתה הכספית.

לו נהגה פ"ת כפי שנוהגים בכדורגל מקצועני מתוקן – היא לא היתה נקלעת למצב־ביש זה.

מחנות אימון: אפשר אחרת

הצלחתה של הפועל ת"א במשחקי הליגה, העמידה לא מעט מאמנים במבוכה. גם למאמנה, דוד שוויצר, עלול הדבר להיות למכשול בעתיד, אם יחזור ויבקש לקיים מחנה אימונים בחו"ל, כאשר קופת האגודה ריקה, כפי שקרה הקיץ.

למי שכבר הספיק לשכוח: ההכנות של הפועל ת"א בתחילת העונה היו פרטיזניות. מחנה האימון המיועד באנגליה בוטל ברגע האחרון. הקבוצה התאמנה באולם הכדורסל באוסישקין. לכל הדעות הכנה שלא הבטיחה הצלחה כה מוחצת ומפתיעה העונה.

עתה טוען שוויצר כי לו נסע למחנה אימונים – היתה הקבוצה זוכה במספר נקודות־ליגה גבוה יותר. על כך משיבים לו כי זו הפעם הראשונה שקבוצה שהוא מאמן – צוברת בסיבוב הראשון מספר נקודות כה רב.

שוויצר: מה שאני רואה באירופה – אני קונה באוסישקין...

מסיבה זו לא מתקבל הטיעון שלו.

אך אין מה לדאוג לשוויצר. החוזה שלו מבטיח לקבוצתו מחנה אימונים בכל תחילת עונה. בבעייה זו נמצאים מאמנים אחרים, ביחוד אלה של הקבוצות הבינוניות והקטנות. הם רגילים לצאת מידי קיץ למחנה אימון באירופה, בנימוק שזהו המפתח להצלחה. יש גם בין המאמנים כאלה הנוסעים במיוחד „לבדוק" את כשירותו של מחנה האימונים. לאחר מכן הם נוסעים, כמובן, בפעם נוספת עם הקבוצה.

הקיץ יצאו לאירופה, מכבי חיפה, בני יהודה, מכבי יבנה, מכבי שעריים ושמשון ת"א. הצלחתה של הפועל ת"א – מעמידה בספק את כל התיאוריה של המאמנים כי מחנה אימונים בחו"ל הנו ערובה להצלחה.

נראה כי הקופות הריקות של המועדונים יאנסו את המאמנים, גם בקיץ הקרוב, לקיים מחנות אימונים בארץ.

הפועל ת"א הוכיחה כי אפשר גם אחרת.

תשקיף

★ צבי שריר, המשרוקית מספר 1 של ישראל בשנתיים האחרונות, קיבל „כרטיס צהוב" מהנהלת איגוד השופטים. ה„כרטיס" ניתן אומנם בצינעה, במיסגרת דיון של הוועדה המקצועית, אך המסר לשופט היה ברור: עליך לבחור בין מספר הקילוגרמים שלך לבין הקריירה בשיפוטו!

שריר היזהר! יראו לך את האדום!

שריר עצמו מודה כי עליו להוריד במשקל. הויכוח עם איגוד השופטים הוא על מספר הקילוגרמים. שריר טוען כי משקלו 97 ק"ג ולכן די במינוס 10 ק"ג. באיגוד טוענים כי שריר כבר עבר את המאה ולכן עליו להפחית ממשקלו לפחות 15 ק"ג.

אנשי המקצוע באיגוד בדעה כי עודף המשקל של שריר גורם לו להתכווצויות־שרירים בעת משחק. רגליו מתקשות לשאת משקל כה רב. עובדה: שריר לא ניגש לפני ימים אחדים למבחן הכושר הגופני (הידוע כ„מבחן קופר"). זה קורה לו בפעם הראשונה. הוא נפגע בשרירי רגלו לאחר שניהל את „משחק העונה" בין מכבי חיפה להפועל ת"א (1–1).

למרות היכולת הגבוהה שהוא מגלה – אין איגוד השופטים מוכן להתפשר עם שריר. במידה שלא יפחית ממשקלו – יראו לו את ה„כרטיס האדום". ■

„הסדרן" אזולאי

מנהיג ההגנה מאחור

מאז ומתמיד צדה בית"ר ירושלים את העין בחוליות התקיפה שלה. [illegible] על מלמיליאן. התלהבו מאוחנה. על הגנתה, חסרת הכוכבים לכאורה, כמעט לא הסתכלו. למרות „חשכת חזרקורים", זאת החוליה שבית"ר חייבת לה את הצלחותיה. על חוליה זו מופקד „הסדרן", בלמה האחורי (וסגל הנבחרת), חנן אזולאי, בן ה־28. ותיק, מנוסה, שקט, יציב ומנהיג את כל מערכה מאחור. לב אמיתי. בשבת ראיתי אותו כשהפסיד לשמשון ת"א (1–2).

מה עשה חנן אזולאי מול שמשון

	מחצית ראשונה	מחצית שניה
מסירות מדוייקות	10	12
מסירות לא מדוייקות	1	1
תיקולים מוצלחים	2	1
תיקולים לא מוצלחים	1	0
עבר עבירות	0	1
נגיחות בהגנה	1	0
נגיחות בהתקפה	0	1

משחק ראש

בהגנה – אינו נוגח הרבה. סומך מאוד על אשש ובן־יהוש בנקוי כדורי הגובה ברחבתו. לא עולה שם לנגיחות, המסיטות אותו מעמדת הבקר האהובה עליו בהגנה. נשאר בתיפוי ונוגח רק בלית ברירה. רק בקרנות שומר אישית (בשבת – ניקי פרץ). לזכותו ייאמר שנגיחתו מאחור היא קלאסית: ניתור מצוין, הצמדת רגליים ונגיחה מתוזמנת עם הדבה אומץ. לתתקפה הוא עולה בכל מצב נייח, כעזרה לאוחנה. שערים רבים הבקיע בעזרת נגיחתו המדוייקת (תגם שחסרה עוצמה) בהתקפה. אחרי אודי אשש – הנוגח הטוב בבית"ר.

[illegible]

[illegible] מאוד מלחיות שחקן מתיר. לזכותו [illegible] נידוחו והאינסטינקט המצוין שלו [illegible] עמדה על המגרש. מגביל את [illegible] לחצי המגרש של קבוצתו [illegible] המוצחרת. שם הוא מכוון את [illegible] ואת תחילת כל התקפות בית"ר [illegible]. במצבים נוחים הוא עולה לעזרת [illegible] ויורד מיד לאחר [illegible] [illegible]

[illegible]

ויתרוצצו התאומים במגרש

לא קמים לפני 10, מתאמנים, אוכלים, משחקים שש־בש, בערב אצל שמיל.

תלמה אדמון

חצי שעה אחרי מנשה, נולד אפרים. אפריל, לפני 23 שנים. הלידה היתה קשה, ורק אחרי הרבה שעות של צירים, נודע לציפורה שמעונוב שהיא יולדת תאומים. כשהתחילה לכבס את החולצות שלהם והגרביים, לאחר אימוני קבוצת הילדים של מכבי ת"א, הבינה שבבית שלה גדלים שני כדורגלנים. חיים שמעונוב האב, ידע את הדברים הגורליים האלה ביום הלידה.

לא היה כאן מקרה של הפלייה, כגון זו שנקט יוסף התנ"כי בבניו מנשה ואפרים. יוסף העדיף בברכתו את אפרים. שמעונוב האב ניתב את תאומיו למגרש אחד – הכדורגל. כמעט שלא נשאר כאן מקום לבחירה. התאומים הזהים ישנו במיטה אחת עד גיל מאוחר. ביניהם, מתחת לשמיכה, היה כל הלילה, כדור. „הייתי מגישה להם לאכול, והם, רגע לא ישבו בשקט. מתחת לשולחן היו משחקים ברגליים עם הכדור. לא עזבו אותו".

ציפורה היתה אומרת להם, מה יש לכם, אתם עם הכדור, אבל לא היה סיכוי לשנות משהו. היה כאן צירוף של תכונות גנטיות עם נחישות החלטה של אב, אוהד כדורגל, שלפני כמה שבועות הגיע למימוש חלום חייו הנשגב: „הבן שלי, מנשה, שיחק בנבחרת הלאומית. זה היה היום המאושר בחיי. במשחק נגד נבחרת סקוטלנד הוא שמר על חלוץ מעולה, שארפ, מאוורטון. אני מאחל לעצמי לראות את היום שגם אפרים יכנס לנבחרת".

אפי אוהב את רויטל

התאומים שמעונוב יכנסו, אולי, לספרי הפסיכולוגיה, כמקרה לא שיגרתי. הם גדלו כאיש אחד. שניהם חסונים בהופעתם, אך מעודנים. הם מנומסים, ומפזרים תחושה של נקיון סביבם. יש ביניהם יחסי אהבה, הנובעים מהזדהות מוחלטת, ללא שמץ של קינאה והתמודדות תחרותית. הם מפרגנים זה לזה, כמו שאדם נותן צ'אנס לעצמו. החיטוטים שלי לא חשפו שום פגם במערכת הזאת, שבה משפחה שלמה, אבא בראש, אמא ואחות (אסנת, בת 19), מטפחת שני בלמים קרמיים. בעבר, כשציפורה היתה חולה, אסנת היתה מכבסת את הבוץ ממדי האימונים.

ישנם ההבדלים הקטנים, החיצוניים. גובהו של מנשה 185 ס"מ ושל אפרים 184 ס"מ. הראשון שוקל 75 ק"ג, השני – 74 ק"ג. אומרים שמנשה יותר תתיך, דברן, מעיז לשיר במסיבות. אפרים אומר על עצמו: „אני ביישן ממנו. גם אני אוהב לשיר, אבל בחיים אני לא אשיר לפני מישהו".

עד לפני כמה חודשים התגוררו ביחד בדירה שכורה. עכשיו, אולי כשהדרכים בכל זאת מתחילות להיפרד, מנשה גר עם מיקי כהן, עמיתו למכבי ת"א. הדירה שלהם, גדולה וריקה מריהוט, משקיפה על ככר אתרים החורפית. אפרים חזר למיטת נעוריו בבית ההורים ברחוב ירמיהו. עוד הבדל: לאפרים יש חברה קבועה. רויטל. רק לה הוא מרשה לקרוא לו בשם אפי. הוא חוזר אליה הרבה בשעת השיחה. הוא רוצה למצוא דרך מקורית לומר לה שהוא אוהב אותה, כי בדרך כלל הוא שתקן כזה. הוא מבקש שיהיה כתוב בעיתון שאפרים אוהב את רויטל. מנשה לא היה מבקש דבר כזה.

מחכים לשנה הבאה

ההבדל המשמעותי ביותר לגביהם, הוא עניין שאין הם משלימים עימו. מנשה במכבי ובנבחרת העתודה, אפרים, כמעט אלמוני, בשמשון. אולי אפשר לקשור לכאן גם את העובדה הקובעת שמנשה מרוויח מכדורגל סכום כפול מזה של אפרים.

„שניהם גדלו במכבי. הם שיחקו בקבוצת הילדים, בנוער וגם עונה אחת בבוגרים, ביחד". דובר, האב שמעונוב. „אני הייתי רוצה ששניהם ישחקו במכבי. זאת תהיה ההנאה הגדולה שלי. השנה זה לא יצא משום מה, נחכה לשנה הבאה".

ה„משום מה" של שמעונוב, ו„נחכה", עלולים להטעות. לא מדובר באב נרגש, שצופה מן הצד בהעפלה לצמרת של צאצאיו. חיים שמעונוב מעורב בקריירות של בניו עד אחרון הפרטים. הוא מנהל משא ומתן עם הנהלת קבוצה, הוא שם כסף כשצריך, הוא דורש שמכבי תממש את הבטחתה ותעניק למנשה דירה. שמעונוב הביא את תאומיו למכבי כשהיו בני עשר. מאז לא יצא מן התמונה.

האיש הזה, יליד ירושלים ממוצא בוכארי, לא מרבה לחייך. הוא אוהד את מכבי לפני שנולדו לו שחקני הכדורגל. כשהיו בני חמש, היה לוקח אותם עימו למגרש של בני־יהודה, שם עבר בהתנרכות כסדרו של השחקנים. הכדורגלנים היו מתאמנים על המגרש ובשולין היו מכדררים שני הפעוטים במשך שעות. הכדורגל, הקריירות של בניו, הם הביזנס של שמעונוב האב. בעיסוקו הוא קבלן בניין. בשנים האחרונות הוא אינו עובד. הוא מתרכז במנשה ואפרים. כשהיו נערים היה מביא אותם לכל אימון ומחזיר אותם. עכשיו, הוא מבקר בכל יום במגרש האימונים של אחת משתי הקבוצות. מכבי ושמשון. שבת אחת הוא במשחק של מנשה, שבת אחרת במשחק של אפרים. ביתר הזמן הוא קורא בעיון את עמודי הספורט בעיתונים, ומתבונן בטלוויזיה. לא, שמעונוב הוא לא חובב פאסיווי.

בערב אצל שמיל

לא יהיה זה ניחוש מרחיק לכת, להניח, שהגישה המקצועית של התאומים לכדורגל, טופטפה להם לדם בבית אבא. „יש לשניהם אחריות ומסירות", מעיד שמעון שנהר, שאימן בשנה שעברה את אפרים בשמשון, ועכשיו מאמן את מנשה במכבי. „שניהם מבצעים משחק ראש ועבודת ההגנה שלהם יעילה ביותר. שניהם מסוגלים לשמור על כל שחקן בארץ". אפרים, אגב, קיבל פעמיים את גביע „הכדורגלן היעיל". פעם אחת במכבי הרצליה, לאחר העונה הראשונה שבה שיחק בקבוצת בוגרים. הפעם השניה הוענקה לו ע"י שנהר עצמו, בשמשון.

הם מתעוררים בערך בעשר. עד שלוש מחכים לאימון. בערב יושבים קצת אצל שמיל, אפרים מרבה יותר לבלות אצל רויטל, מנשה שוהה בליקוויד. אם חשש מישהו בהנהלת מכבי שמנשה ומיקי כהן יפתחו במערבולת הילולות בדירתם הרווקית, הרי שאפשר שלא הכיר את שמעונוב. הבחור רציני. כמו אחיו, הוא נושא עיניו לעוד עשר שנות כדורגל מקצועי. הוא מודע לעובדה שהגוף הוא כלי העבודה שלו. בזהירות רבה הוא מתייחס לפציעה שהוא סוחב כבר הרבה זמן.

שני הבחורים מקפידים במזון. הם אוכלים הרבה. אפרים ידוע בכינויו „המטחנה". תמיד הוא לועס משהו. התעניינותו במה שבריא ולא בריא לאכול נובעת מרצונו להיות בסדר עד הסוף, כמו ספורטאי בחו"ל. מעל למיטתו מונחים שני ספרים: „לאכול כדי לחיות", של מנחם שרון, ו„החיים ללא מחלות", של אחד ד"ר רוברט ג. ג'קסון. גם אם לא יצליח לעבור לאכילת זרעונים, הרי שהוא מתעניין במה שצריך להתעניין.

במוצ"ש היתה השמחה בבית השמעונובים גדולה. מנשה, עם קבוצתו מכבי תל־אביב, חזר מירושלים מנצח במשחק עם הפועל; כך גם אפרים מנתניה, אחרי ששמשון ניצחה את בית"ר ירושלים ■ חגיגה תל־אביבית על חשבון ירושלים ■ צפורה וחיים שמעונוב מגדלים בבית תאומים זהים. צפורה: „הייתי מגישה להם אוכל והם היו משחקים מתחת לשולחן בכדורגל"...■ אצל חיים יש סדר: שבת אחת הוא רואה את מנשה במדי מכבי; בשבת השניה הוא רואה את אפרים בשמשון. „חבל שהם לא ביחד" ■

אחד בשביל כולם – כולם בשביל אחד. השמעונובים. מימין ומשמאל אבא ואמא. באמצע – התאומים.

ההורים שמעונוב מודאגים בשבועות האחרונים מן התהייה של השניים בנושא הטבעונות. "איך אפשר בלי בשרז" מודרעת ציפורה. בכל ערב הבנים שלה באים לאכול בדירה הצפופה. בני שמעונוב לא טובלים במותרות, אבל ארוחות מזינות לבנים הן עניין ראשון בחשיבות בכלכלת הבית. דוד אחר מספק בשר מהאיטליז שלו, וציפורה מבשלת רייסות. בעשר בערב, כשמנשה נודר פנימה כדי לראות עוד פעם מה נשמע, שואלת אימו: „אתה רוצה לאכול משהוז" שעתיים קודם לכן אכל על שולחנה שניצלים ואורז וסלטים וגזר חי. „לא, אכלתי חומוס אצל שמיל", מרגיע הבן.

תנועות ביציע...

„לאורך כל הדרך אחי היה יותר טוב", אומר אפרים. ולעוזאזל, הוא באמת לא מקנא. יש בו נמיכות רוח של מי שמסתכל למציאות בעיניים. במשחק נגד סקולטנד ישב ביציע ועשה ברגליים תנועות יחד עם מנשה. לא רק נפש אחת, גם גוף אחד. ההצלחה של מנש היא ההצלחה שלו. כשרוביר שוויצר איפשר למנשה את הופעת הבכורה המוצלחת במכבי, מחזור 18, בעונת '82/3, אפרים נאלץ להצטיין במכבי הרצליה, ליגה א'. בתום אותה עונת נבחר מנשה כ„תגלית העונה" מטעם „מעריב".

ב־'84, תחת עינו הבוחנת של איציק שניאור, שב אפרים למכבי ושיחק שם לראשונה בקבוצת הבוגרים. השמחה המשפחתית על איחוד התאומים בקבוצה הנכספת, נערכה אחרי חמישה משחקים. „שיחקתי משחק חלש נגד בני־יהודה", מוסר אפרים, „אחרי פתיחה מוצלחת – שניאור הוציא אותי מן הרכב. הישיבה על הספסל בהמשך העונה גרמה לי לאבד את הבטחון. שתקתי עד הסוף". גם שמעונוב האב שתק. הוא לא מתערב בהחלטות של מאמנים. יש לו רספקט לסמכות, גם אם הוא חולק עליה.

ומנשה אומר: „כאב לי שאפרים לא שיחק, כשישב על הספסל. אבל באיזה שהוא מקום הבנתי שבכדורגל מי שטוב, משחק. האמנתי ביכולת של אפרים, גם בעונה שבה ישב על הספסל. אבל כיוון ששנינו משמשים באותו תפקיד על המגרש, אחד מאיתנו תמיד יבוא על חשבון השני. מה לעשות". מנשה יודע איפה הוא טוב. כשהוא עולה להתקפה כשנפסק קרן לקבוצתו – השוער של היריב מאבד בטחון. הנגיחות של שמעונוב עשו להן שם.

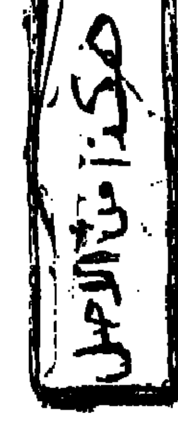
שנהר רוצה אותם

שנהר, שרצה את אפרים במכבי השנה, סבור שאפשר למצוא לאפרים תפקיד אחר על המגרש. „כשאפרים הגיע לשמשון הוא הרשים אותי החל מן האימון הראשון. הוא נכס לכל קבוצה. למנשה יש פשוט יותר נסיון עד כה. אולי אפרים גם נופל ממנו מעט מבחינה טכנית, אבל הוא יודע לצאת להתקפה בלי כדור. אני חושב שהוא יכול להבקיע שערים. ובכלל, אם משחקים בטקטיקה של הגנה אישית על שחקני החוד, שניהם יכולים לשחק כבלמים על המגרש. השאלה היא, כמובן, איפה אתה משחק. מכבי היא מימוש כל השאיפות, שם אתה זוכה לתהילה. שמשון היא קבוצה שונה לחלוטין. זהו בית קטן וחמים, אבל לא קרש קפיצה".

שנהר חפץ בשני שמעונוב בקבוצה שלו, גם מפני שהוא יודע שמהכיוון הזה לא יהיה מרד. „לשניהם יש אופי שיגעון, בשביל מאמן. הם נוחים מאד, מקבלים הוראות ללא ויכוח, נאמנים. אתה, כמאמן, יודע שיש לך פינה אחת נעולה בשרה. גם מנשה וגם אפרים יודעים להודות בשגיאות. הם מסוגלים לומר 'איך הייתי חלש היום'. אתה לא שומע משפט כזה מהרבה כדורגלנים. התאומים האלה הם, ללא ספק, משהו נדיר. תראי את המכנסים. גדי קשר דפנסיווי, עודד חלוץ. לא זהים בגובה, לא בגישה למשחק. אצל שמעונוב יש זהות בגובה, בסגנון ההליכה, בתפיסת הכדורגל, ביחס לתפקיד נטו".

התכנון לטווח רחוק שהיקנה להם האב, מצמצם את השאיפות שלהם לתחום המציאותי. הם לא רוצים לשחק בחו"ל. אפרים אומר: „אני לא מספיק מוכשר בשביל זה". הם רוצים לפתוח עסק משותף. לא ברור עדיין מה יהיה טיבו של העסק, אבל „שיביא כסף. עוד שנתיים–שלוש צריך להתחתן", כך אומר דווקא מנשה.

בסיס כלכלי יותר ממוצק, הוא משאת נפש במקרה שלהם. שמעונוב האב בוודאי לא יסתפק, גם במקרה הזה, בתכנון ועבודה למען השגת המטרה. כמדי סופשבוע יתפלל בבית־הכנסת התורכי ביורדי הסירה, להצלחת בניו. על מגרש משותף ועסק משותף.

משה סיני
(הפועל תל־אביב)

ה„קפטן" של הפועל ת"א

- מלד: 28.2.61, ביפו
- מצב משפחתי: נשוי + 2
- קבוצת נעורים: מכבי יפו
- הופעות ליגה: 186
(23 ביפו, בעונת 78/79)
- שערי ליגה: 45 (1 לזכות יפו)
- הופעות בין־ארציות: 22
- שערים במדי הנבחרת: 3

צילום: עדי אבישי

„הלילה שלי עם בוריס בקר"

סיפורי אהבותיו של אלוף ווימבלדון הצעיר, פרושים על פני עתונות אירופה כולה. במיוחד רבים הפרסומים בגרמניה, מולדתו. פטרה, נערה בת 18, סיפרה ליומון Bild על לילה שבילתה עם בוריס לפני משחק הגמר על גביע דיוויס עם שוודיה ● סוזאן, טניסאית אמריקנית מדטרויט, מבוגרת מבוריס ב־4 שנים, סיפרה אף היא על רומן קצר שהיה לה עם אלוף ווימבלדון, אך נאלצה להפסיק – כיוון ש„היום הוא בטוקיו ומחר באמריקה"...

מיוחד ל„שבועספורט"

...ן 18 ומשהו – וכבר נקשר שמו ...הבה. עתוני אירופה יודעים לספר – ...לומים – על פעילויות יום ולילה של ... הגרמני.

... ולא פעמים הופיע כבר בוריס על ...עון הנפוץ Frau Im Spiegel ואין ... יום מבלי ששמו יוזכר בעתון רב Bild.

... למשל, יודע השבועון לספר על רומן ... בוריס עם צעירה אמריקנית בשם סוזאן ...רין. „יד ביד נראו השניים מטיילים על חוף ...הגם במונטה־קארלו. בוריס בקר וטניסאית אמריקנית ארוכת רגליים בשם סוזאן מאסקרין. אלא שהרומן החזיק מעמד זמן קצר בלבד.

„כאשר חגג בוריס לא מכבר את יום הולדתו ה־18, הודתה סוזאן: 'בינינו הכל נגמר'...

„מספרת אהבתו (הקצרצרה) של בוריס בקר: לא יכולנו להתראות יתר על המידה. הוא תמיד על מזוודות. היום הוא בטוקיו, מחר באמריקה, מחרתיים בהולנד ובסוף השבוע בבלגיה. יכולנו לקיים רק שיחות טלפון וזה לא מספיק"...

„השניים הכירו בטורניר ווימבלדון האחרון. מנהלו של בוריס, יון טיריאק, הזמין את סוזאן למונטה־קארלו, שם עמד בוריס לקיים מחנה אימונים. הוא הציע לה להיות יריבת־אימון לאלוף שזכה זה עתה בווימבלדון. סוזאן נענתה להזמנה ונראה שהתאהבה ממבט ראשון בבוריס הארמוני.

„אלא שאז נכנס גם לתמונה גורם הגיל. סוזאן מבוגרת מבוריס בארבע שנים. 'וזה די משמעותי' אמרה סוזאן.

„בינתיים ממשיך בוריס במסעותיו ואילו סוזאן מסתפקת בקריאת עתונים ובצפייה בטלוויזיה"...

טבעת ב־400 מרק

היומון Bild יודע לספר (בכותרת הראשית של העתון) על פטרה, בת גילו (18) של בוריס, שיצאה בהכרזה: „הלילה שלי עם בוריס בקר", לדבריה, מסופר במפגש בבית־מלון במינכן, שם התארחה הנבחרת הגרמנית לגביע דיוויס, לפני משחק הגמר עם שוודיה.

„הגעתי למלון של הנבחרת עם חברתי תמרה. פגשנו שם את מיכאל ווסטפאל (אף הוא שחקן הנבחרת הגרמנית) ושכנענו אותו להכיר לי את בוריס בקר. אני אוהדת שרופה שלו, רואה כל משחק שלו ואוספת קטעי עתונות. נתתי למישה (כינויו של ווסטפאל) טבעת יקרה שקניתי ב־400 מרק, כדי שיעבירה לבוריס. בערב, בשידר בוריס מחדרו וראה אותי עם תמרה ועם מישה – הוא

סוזאן: „היום בוריס בטוקיו, מחר הוא באמריקה, בינתיים אנחנו משוחחים רק בטלפון"...

ביקש להכיר אותי ואף הודה לי על הטבעת.

„זה היה במלון 'ארבע העונות' במינכן. סמוך לשעת חצות התפצלת הרביעייה שלנו. תמרה עלתה עם מישה לחדרו (מספר 218) ואילו אני עליתי לחדרו של בוריס בקר. נשארתי שם עד הבוקר.

„לא, לא היה זה הלילה הראשון שלי עם גבר. כבר בגיל 16 עברתי את זה. אך בוריס היה משהו מיוחד. חבל רק שכעבור זמן קצר, כאשר נסע לתחרות ה'מאסטרס' הצעירים בברלין, הוא לא נפרד ממני ומאז לא שמעתי ממנו.

„לדעתי סיבת הניתוק בינינו נעוצה בתמרה. היא סיפרה למישה שאינני לוקחת גלולות. בוריס בוודאי נבהל מכל העניין. עכשיו אני לא יודעת אם אני בהריון או לא. אפנה לרופא נשים. בכל אופן – אני לא רוצה ילד ממנו. רציתי רק לחבירו"...

עד כאן סיפורה של פטרה, כפי שהובא ביומון הגרמני רב־התפוצה. ■

אלוף נולד

סרג'יו ליברינסקי

בשנת 1974 הדהים נער בלונדי, ביישן, שטרם מלאו לו 17 שנים, את עולם הטניס. הוא זכה בשתי התחרויות החשובות במגרשי חימר: ה„פורו איטליקו" ברומא ו„רולן גארוס" בפאריס. עד סוף השנה קצר ביורן בורג עוד שלושה תוארים.

בשנת 1977 נסע צעיר אמריקאי רגזן בן 18 לווימבלדון להשתתף בתחרות הנוער, נרשם למשחקי הסינון לתחרות הבוגרים, עבר את שלושת הסיבובים. ג'ון מקנרו היה לשחקן הראשון בהיסטוריה שהגיע לחצי הגמר אחרי משחקי סינון.

ב־1985 הגדיל לעשות בוריס בקר, גרמני צעיר בן 17.5, שהפך לאלוף הצעיר בהיסטוריה של משחקי ווימבלדון.

ביורן בורג עשה מעל ומעבר לכל הציפיות. הוא הציב שיא בזכיות רצופות בווימבלדון (חמש) מבצע שיהיה קשה מאוד להשוות. בשנים 79/80 דורג מספר אחד בעולם.

ג'ון מקנרו היה בשנת 1978 השחקן שגבר ראשון על בורג. הוא זכה ב„מאסטרס" בניו־יורק, כבר בנסיונו הראשון והוסיף אחר־כך עוד ארבעה תוארים.

מ־1981 עד 1984 היה ג'ון הטניסאי מספר 1 בעולם. ב־1984 הפסיד פעמיים בלבד בתחרויות ופעם אחד בגביע דיוויס.

בקר הינו שחקן שאוהב לתת הצגה, למרות שקיבל אזהרות רבות מצד מנהלו, יון טיריאק, לגבי הסכנה של פגיעה גופנית כאשר הוא מתעופף באויר. בקר לא „נרפא" מהרגל זה, המתקבל באהדה מצד הקהל.

פעמיים בעבר פרש במהלך משחק בגלל פגיעה בקרסולו, וגם בהופעתו האחרונה בווימבלדון היה על סף פרישה מסיבה זו, אך טיריאק הורה לו להמשיך. בקר התאושש והסיום ידוע.

בגרות נפשית

אין חולשות במשחקו של בוריס בקר, אך יש נקודות הניתנות לשיפור. הבולטת ביותר היא תנועתו. מאז גילו אותו, בגיל 8, זה היה החלק הפחות מפותח במשחקו, ואולי מכאן נובע הצורך של הזינוקים המרהיבים באוויר. ידוע, שהשוער הטוב אינו זה שמתעופף מעמוד לעמוד, אלא זה שממוקם היטב במסלול הכדור. עם שיפור עבודת רגליים שלו... מקווים ...

... התקדמות שתבסס איתו ... היעדר ... בבמת משחקים ... נפשות. אין ... הג'ינג'י ... בשנת 1986.

פוטנציאל גבוה

הכל מעיד ש־1986 תהיה השנה של בוריס בקר. השנה הוא עשוי להוציא אל הפועל את הפוטנציאל הגבוה הטמון בו ואשר נתגלה לראשונה אשתקד. כולם מצפים לדו־קרב הצפוי בינו לבין השבדים מאטס וילנדר וסטפן אדברג ובמיוחד למאבק הגדול על ההגמוניה עם מי שכיום מדורג מס. 1: הצ'כי איבאן לנדל.

מקנרו רשחוק משהו, ביקש פסק זמן של חודשיים לשם מילוי מצברים. בורג הקרחון, השולט על הטניס העולמי בזכות כושר, ריכוז ושליטה עצבית מוחלטת במשחקו המונוליטי מן הקו האחורי, כמי שניחן במהירות עצומה ובסבלנות אין קץ – היה מסוגל לחבוט את הכדור פעם אחת יותר מכל יריביו. מקנרו, ההיפך הגמור מבורג, נע בכספית רועשת, מסתער בכל הזדמנות לרשת ומנהל משחק בלתי צפוי.

כף היד הטובה

בקר הינו הדוגמא הטובה ביותר של הטניס המודרני. הוא מציג משחק דינמי, שילוב של כח מן הקו האחורי והבטחות־יעף ברגש רב. חבטת כף היד שלו נחשבת בטובה מכולם. חבטת פתיחה חזקה ומסיכנת, בכדור הראשון והשני, מעניקות לו יתרון בכל משחקון יגישה שלו. בחזרת ההגשה לוקח בקר סיכונים כדי לגרום שבירת הגשה של יריבו.

... ביותר שקרה לטניס בשנת 1985 ■ אלוף ווימבלדון בגיל 17.5 ■ הצעיר ביותר בהיסטוריה ■ מגיל 8 עד 15 השקיעו בו האחראים לו קרוב למיליון ו־400 אלף מרקים ■ 1986 תהיה שנתי הגדולה – מנבאים לו המומחים – שנה שבה יתמודד עם איוואן לנדל על הבכורה ■

כמה עולה לעשות אלוף ווימבלדון?

שיחה בשניים: ארל וג'ק על הפועל

גם מג'יק וקארים יהיו 'לוזרים' בהפועל...

אחרי „החיים בצהוב" – ביקשנו מהם לספר מעט על „החיים באדום" ■ מבין השניים – ארל הוא הביקורתי יותר על הנעשה בקבוצתו ■ „לא יתכן שאנשי איגוד מקצועי ינהלו קבוצת כדורסל" ■ ג'ק יותר מאופק, אופטימי משהו: „בפליי־אוף – הכל יכול לקרות" ■ ארל: „רק נס"

מרדכי רוזנבלום

ארל וג'ק. גלגול שני בישראל. פעם הם היו „צהובים־כחולים", מכביסטים, אלילי הנוער. כוכבי־על בקנה מידה ישראלי ואירופי. אז הם היו „ווינרים". היום – הפועל ת"א. ה„אדומים". אם כבר עוצרים אותם ברחוב זה רק כדי לשאול בפליאה: „מה פתאום עברתם להפועל? לא היה לכם מה לעשות בחיים?..."

כאשר הגיע ארל ויליאמס לישראל, כדי להצטרף להפועל ת"א, הוא דיבר על זכייה באליפות המדינה. „יש לנו קבוצה גדולה המסוגלת לנצח את מכבי"... גם ג'ק צימרמן היה אופטימי, אך ג'ק הוא מסוג השחקנים הממעטים לדבר מחוץ לאולם הכדורסל. ג'ק אומר ש„אם אין לך משהו נחמד לומר, אל תדבר..."

ארל מדבר. ועוד איך. „ההבדל בין מכבי להפועל הוא עצום, ענק. במכבי המועדון הוא של 'וינרים'. ההנהלה היא 'וינרית'. השחקנים הם 'וינרים'. מכבי זה משפחה אחת גדולה. ידעו לטפח אותך, לדבר אתך על הכל, כדורסל, על הבעיות אישיות, על המשפחה שלך ועל כל מה שמטריד אותך. בהפועל מטפלים בכל, רק לא בכדורסל ובכדורסלנים..."

לפני שלוש שנים הזמנו את השניים ל„בית מעריב", כדי לשמוע מהם על „החיים בצהוב". לפני שבוע נפגשנו שוב.

ארל: „אני מאמין שכל מה שקורה לך בחיים, צריך היה לקרות. לכל אחד מאתנו גורל משלו. מכבי ת"א היתה עבורי נסיון עצום, חוויה אמיתית. להיום אלוף במועדון שהוא 'פירסט קלאס'. מה עוד צריך כדורסלן כמוני?" הוא נזכר ועיניו מבריקות.

יש לו גם הסבר למתרחש בהפועל ת"א: „כאשר אתה בקבוצה שכמעט ואיננה יודעת מה זה להפסיד, קבוצה שאיננה רק הטובה בישראל, אלא גם מהצמרת באירופה, אתה חי באווירה מיוחדת. בהפועל רוצים מאוד לנצח. ההנהלה כמעט משגעת אותך ברצון שלה לנצח. אבל אנשיה לא למדו איך עושים זאת. הם עדיין אינם מבינים שרק בריבוטים אי אפשר לנצח. אני משוכנע, שאם וכאשר תתחיל הפועל ת"א לנצח את מכבי ותזכה באליפות פעם אחת, יתכן מאוד שגם הם ימצאו את הדרך הנכונה".

קבוצה מפסידה

ארל צוחק. „בהפועל הם נלחמים נגד הכינוי „לוזרים". אבל איש לא המציא את המושג הזה והדביק אותו להפועל ת"א, סתם בגלל שנאה. קבוצה שמפסידה דרך קבע, הופכת להיות 'לוזרית'. תגיד לי, אין להפועל שחקנים טובים?... לפני ארבע שנים לא הופיעו בקבוצה הזאת כדורסלנים כשרוניים? אלא מה, המנהלים הם ה'לוזרים', והם המדביקים את השחקנים במחלה הזאת. אתה צריך להיות מסכן [illegible]

בכל קבוצה באירופה וכאשר תגיע להפועל ת"א, מיד תהפוך ל'לוזר' אמיתי".

ג'ק עדיין שותק וארל ממשיך להפציץ: „ראה, איך יכולים אנשים מאירגון פועלים, איגוד מקצועי, לנהל גם מועדון ספורט? אין תופעה דומה בעולם כולו. פועל יוצא – בהפועל ת"א מתייחסים לשחקנים כמו אל פועלי בית חרושת... כל הזמן הם מסתכלים על מכבי, אבל לא לומדים דבר משמעון מזרחי, שהוא מקצוען אמיתי. משמלוק, היכול ללמד כל אחד מהם פרק בקומוניקציה בין מנהל לשחקן. אמנון אבידן, איש כדורסל. שחקן המבין שחקנים. אריה ברנוביץ', איש הכספים כמו שאיש הכספים צריך להיות".

ארל: „בהפועל מסתכלים כל הזמן על מכבי – אבל לא לומדים שום דבר משמעון, משמלוק, מצבי, מאמנון ומאריה".

ג'ק מקשיב. רציני מאוד. מאוכזב?

„כן. היו לי ציפיות גדולות לפני תחילת העונה. אני לא אוהב להיות 'לוזר'. כמובן, קל יותר לשחק בקבוצה של 'וינרים'. השחקן יכול למצות את עצמו עד למקסימום. העונה בהפועל ת"א, הייתי עצוב", מתוודה ג'ק. „אני רגיש לכל מה שקשור לכדורסל. עזבתי בארה"ב משרה נכבדה כדי לבוא לישראל, להפועל ת"א ולשחק כדורסל. משתי סיבות עשיתי זאת: אני מאוד נהנה כאן ומאוד אוהב כדורסל. היו לי ציפיות גדולות. בכל הקשור לישראל, אני מאושר. אבל הכדורסל – אכזבה גדולה", הוא מוסיף.

הכסף חשוב מכל...

ארל ויליאמס. פעם, לא לפני שנים רבות, היית „אימת אירופה". היום אתה מפסיד לקבוצות חלשות מהליגה הישראלית. אולי ארל השתנה?

ויליאמס נדלק מהשאלה הזאת. „מה אתה מדבר. תביא מחר את קארים עבדול ג'אבר ואת מג'יק ג'ונסון וצרף אותם להפועל ת"א. אתה חושב שהפועל תהיה אלופה? טעות. הם יפסידו משחקים רבים, לא רק למכבי ת"א. אני לא 'לוזר' יותר מג'אבר או מ'מג'יק'. לפעמים אני טועה בבחירת הקבוצה, אבל אני לא 'לוזר'... עם יוגה בולוניה שיחקתי עונה ועלינו לליגה הראשונה. אחר־כך טעיתי כאשר החלטתי לעזוב בגלל הצעה מפתה מקבוצה אחרת והתחילו הבעיות. עם קבוצות 'לוזריות' יש תמיד בעיות. למה אני טועה בבחירת הקבוצות? בגלל הכסף. כמקצוען הכסף הוא הדבר החשוב ביותר. הכסף עושה אותך לכדורסלן טוב יותר, העובר קשה". החיים על פי ארל.

ג'ק: קל לשחק בקבוצה של 'וינרים'. חזרתי כי אני אוהב את האווירה כאן. אך מבחינת כדורסל – הפועל ת"א זו אכזבה".

לוויליאמס אין הרבה תקוות למהפך. רציני בהפועל ת"א. אבל הוא גם איננו מצטער בדיעבד על ההחלטה שלו לחתום בת"א. „אני מאוכזב" – הוא אומר – „ידעתי על הבעיות של הפועל ת"א, לפני שחתמתי איתם. הכרתי את הקבוצה הזאת. אבל חשבתי שיהיה אחרת. חשבתי שאולי המנהלים למדו. סוף סוף, מה זה להיות מועדון מקצועני. אבל זו היתה טעות גדולה לחשוב כך".

ג'ק עדיין אופטימי. „יש פליי־אוף והכל יכול לקרות". ארל מתפרץ: „רק נס יכול להציל את העונה הזאת של הפועל ת"א..."

ג'ק נשלה. „הכל יכול לקרות. אסור לאבד תקווה. האמת היא שבאתי לכאן כדי לשחק כדורסל [illegible]

צילומים: עדי אבישי

נבחרת הכדורסל של צ'כיה תופיע הערב ביד־אליהו למאבק עם ישראל על הכרטיס ה־24 באליפות העולם שתתקיים בקיץ בספרד ● נבחרת ותיקה מאוד, גבוהה, העומדת על סף חילוף משמרות

אלכס דורון

יש המכנים אותה „הגברת הזקנה של אירופה" – והערב היא כאן, ביד־אליהו, מול נבחרת ישראל, במשחק המכריע על הכרטיס לאליפות העולם בכדורסל, ספרד '86. לא רק נבחרת מרשימה מאד בגובהם של שחקניה, עם ששה „עצים" של מעל שני מטר – אלא בעיקר חבורה עתירת נסיון בין־לאומי, העומדת עתה בראשיתו של תהליך חילוף משמרות.

צ'כוסלובקיה, סגנית אלופת אירופה.

אליפות אירופה האחרונה. סקאלה (מס. 4) במאבק עם סאבוניס.

מאז מלחמת העולם השניה השיג הכדורסל הצ'כי 12 מדליות באליפויות היבשת – 1 זהב (1946), 6 כסף ו־5 ארד. לא נעדרה מארבע אליפויות העולם האחרונות שבהן דורגה במקומות 6 (לובליאנה 70'), 10 (פורטו־ריקו 74'), 9 (מאנילה 78') ו־10 (קולומביה 82').

אם תסיים הערב את משחקה בתל־אביב בהפסד לישראל – לא זו בלבד שתיעדר מה„מונדיאל" הקרוב, אלא שזו גם תהיה, קרוב לוודאי, הופעת הסיום של כמה מבכירי שחקניה וייחתם עידן בכדורסל הצ'כי ובמידה מסויימת גם בכדורסל הצמרת האירופי.

מי הם „הזקנים" המנוסים הללו, העומדים לפני סיום הקריירה הבין־לאומית שלהם?

ראש וראשון להם, קאמיל בראבנץ, 35, 1.91 מטר מ„זברויובקה ברנו", 337 משחקים בנבחרת. הופיע נגד ישראל בכל המשחקים מאז 1971. אחד משחקני החוץ הטובים ביותר באירופה, אף כי אינו מהוקצע ומסוגנן כל כך כמו דראזן פטרוביץ'. אלגנטי, עם קליעה מרוייקת להפליא מרחוק, מכרר זריז ובעל ראיית־משחק יוצאת מהכלל.

יחד עמו, הקפטן סטאניסלאב קרופילאק, משפטן על פי השכלתו, 31, 2.08 מטר, 315 הופעות בנבחרת, כיום ב„פלרוס" הבלגית – אצלה נתח העונה „כדי לעשות קצת כסף טוב לפני הפרישה". רק גדרה, תמיד חבוש בברכיו. לוחם עקשן, מסרב „להתכופף". בעיר מולדתו, בראטיסלאווה, הוא ממש אליל. קיבל חופשה מיוחדת מהבלגים והתאמן שבועיים בנבחרתו, עד בואה בראשית השבוע לישראל. הצעיד את הנבחרת ב־81' למקום השלישי באירופה, כעבור שנתיים היא הידרדרה לדרג ב' (דורגה 10 בצרפת) אבל משם נסקה ב־85' למקום השני בדרג א', תוך שהיא מנצחת בדרכה לגמר נגד בריה"מ את יוגוסלאוויה וספרד.

משלימים את החמישיה המנוסה־הותיקה של צ'כוסלובקיה, יארוסלאב סקאלה, 32, 2.13 מטר, מקבוצת „סוויט", הרופא פטר ראיניאק, 32, 2.00 מ' כיום משחק בלוכסמבורג ו־ולאסטימיל האווליק, 30, 1.92 מ' גם הוא מברנו.

תמיד היו לצ'כוסלובקיה שחקנים גבוהים – בזה היה עיקר יתרונה עלינו, במשחקים הדראמטיים, הקשים אך ההוגנים, שהתנהלו עמם ושברובם – בעיקר בשנים האחרונות – נסתיימו בהפרשים דקים, סל, נקודה וכו'. בצר הגבוהים – היו גם „גדולים" – שמות שעשו היסטוריה בכדורסל האירופי: איוואן („האיום") מראזק, בשנות ה־50 ואחריו ז'ידק, האחים כובּרובסקי, זדניצ'ק, פראנטישק קונביצ'קה ופישטלאק.

הדור הצעיר, המתדפק בשער, כולל כבר את שחקני הציר ז'ירי אוקאץ', 22, 2.16 מ' ולייאוס גרייצ'י, 20, 2.08 מ', שניהם מברנו, וכן יארוסלאב קוור, 20, 2.01 מ' מאוסטראווה. בני דור הביניים הם אוטו מאטיצ'קי, 24, 2.08 מפארדוביצה, גרהארד ריטל, 24, 2.01 מאוסטראווה, יוראג ז'ופה 27, 1.93 מסלאוויה פראג וזדנק כהם, 28, 1.89 מ' מאוסטראווה.

המשחק הערב ביד־אליהו הוא על הכרטיס ה־24 והאחרון ל„מונדיאל". כבר הבטיחו השתתפותן: ספרד, בריה"מ, מערב־גרמניה, יוון, איטליה, הולנד, יוגוסלאוויה, ארה"ב, קנדה, קובה, פנאמה, פורטו־ריקו, ברזיל, אורוגוואי, ארגנטינה, אוסטרליה, פיליפינים, דרום־קוריאה, סין, חוף־השנהב, אנגולה ועוד שתי נבחרות שיוזמנו בידי המארחים הספרדים. ■

ישראל – צ'כיה

(17 משחקים, 12–5 לצ'כים)
1953, מוסקווה: 53–59 לישראל
1961, בלגרד: 64–51 לצ'כיה
1963, ורוצלאב: 58–60 לישראל
1965, מוסקווה: 69–71 לצ'כיה
1968, סופיה: 46–105 לצ'כיה
1969, נאפולי: 82–90 לצ'כיה
1971, בבלינגן: 85–113 לצ'כיה
1973, ברלונה: 89–92 לצ'כיה
1975, קרלובץ: 85–86 לצ'כיה
1976, המילטון: 69–92 לצ'כיה
1979, טורינו: 93–94 לישראל
1980, רנוה: 78–90 לצ'כיה
1981, ברטיסלאווה: 85–86 לצ'כיה
1981, פאריס: 92–93 לישראל
1983, קאאן: 89–93 לישראל
1985, לבריקון: 92–93 לצ'כיה
1986, ברטיסלאווה: 77–95 לצ'כיה

ביקור הגברת הזקנה

תחזיטוטו

נועם בן־ישראל

תחזית למחזור 24

1. שעריים – בני־יהודה. למארחים תהיה השבת הזדמנות כמעט אחרונה לברוח מהתחתית. נציגת שכונת התקווה אוהבת את מיקומה ולא תוותר בקלות. כל תוצאה אפשרית.

2. כפר־סבא – שמשון. משחק שכדאי לראותו. שמשון תשחק תפשי ופתוח. כפ"ס משחקת כך כל העונה. למרות השיפור בשמשון – יש לכפ"ס עדיפות במגרשה והיא תנצח.

3. בית"ר י־ם – נתניה. בית"ר לא ויתרה על מאבק האליפות, למרות ההפסד לשמשון. במגרשה יש לה עדיפות על כל קבוצה בליגה. 1X.

4. מכבי פ"ת – באר־שבע. משחק שיהיו בו הרבה שערים. נראה שתוספת הכח שקיבלה פ"ת באחרונה, תבוא לידי ביטוי בנצחון על הקבוצה הצעירה של באר־שבע.

5. הפועל חיפה – מכבי חיפה. אולי תוצאת הסיבוב הראשון (0–4 למכבי) לא תחזור, אך לאלופה יתרון איכותי ברור. 2 וגם X כי מדובר בדרבי.

6. יפו – הפועל פ"ת. כבר שלושה שבועות שיפו מפתיעה. הפ;סד שני רצוף של פ"ת לא נראה סביר. X 2.

7. הפועל ת"א – הפועל י־ם. עימות בין מובילת הליגה לבין שליש מהרכבה בעונה שעברה. לת"א יתרון ברור. אולי בוזאנו יצליח לסחוט תיקו. 1 X.

8. מכבי ת"א – יבנה. מכבי ת"א תמשיך לנצח. אם לא תאבד את האמונה, עוד תתמודד השנה על האליפות. יבנה תיסכול מהרחקת שמעון פרץ. 1.

9. רמת־השרון – חדרה. רמה"ש, שרק באחרונה החלה להילחם ברצינות, תנצל את הביתיות לנצחון.

10. בית"ר רמלה – הפועל ר"ג. משחק בין שתי קבוצות שלפני חודשים לא חשבו על הצמרת. רמת גן משחקת טוב, לא מספיק לנצחון חמישי רצוף. 1 X.

11. לוד – חולון. המשחק הקשה לניחוש בטופס השבוע. ללוד יתרון הביתיות. לחולון, בחודש האחרון, יתרון אכיותי. משולש.

12. בית"ר נתניה – עמידר. הראשונה נגד השניה; ההתקפה הטובה בליגה הארצית מול ההגנה הטובה ביותר; קבוצה ללא הפסד נגד קבוצה עם הפסד בודד. משולש.

13. בית"ר ת"א – מרמורק. עימות בין „כוכבים" לבין „פועלים שחורים". המיקום בטבלת ארמר 1. המשחק הטוב ביותר של מרמורק אומר שגם 2 אפשרי.

4 כפולים — מלא ומצומצם

הטופס הפופולארי ביותר למילוי רב־טור הוא טופס של ארבעה כפולים – 16 טור. כעשרים אחוז מכלל טפסי רב־טור הם מסוג זה. הסיבה לכך אינה ברורה – כנראה עקב המחיר הזול ופשטות הסימון.

גם השיטה המצומצמת למילוי ארבעה כפולים מקובלת מאד. מחד גיסא – הצמצום, ארבעה טורים במקום 16 – ומאידך גיסא, הסיכוי הגבוה יחסית (25 אחוז) לזכות בפרס הראשון. גם העובדה שניתן, בעזרת שיטה זאת לפרק הרבה שיטות גדולות על טופס „מ" אחר אחד, מוסיפה לנוחיות.

פירוק השיטה הוא כדלקמן:

הכפולים המוצעים		טור: 1	2	3	4
1	X	1	X	1	X
1	X	1	X	1	X
1	X	1	X	X	1
1	X	X	X	1	1

(פרוק השיטה: טורים 1–4)

בדוגמא שלפנינו כל הכפולים הם 1 X. אם תבחרו בכפול 1 2, במקום X שבדוגמא, בכל מקום בו מסומן X, סמנו 2. אם אתם בוחרים בכפול 2 X, במקום 1 שבדוגמא, בכל מקום שמסומן 1, סמנו 2 וסימון ה־X נשאר כמו בדוגמא.

שאר המשחקים בטופס הם בטוחים (סוליסטים), כפי שאתם בוחרים. השיטה, כמו כל השיטות שאנו מציעים כאן, מבטיחה פרס שני לפחות. אם ניחשתם 13 בטופס המלא, יש לכם לפחות 12 בטופס המצומצם וסיכוי של 1 ל־4 (25%) „לתפוס" 13.

רצוי לזכור כי על פי תקנון הטוטו, המינימום המותר בטופס רב־טורי הוא 8 טורים ואם רוצים לשלוח רק שיטה אחת, יש לכתוב אותה על טופס „פ" (טופס פשוט).

כפי שתראו בהצעת השבוע למילוי בשיטה המצומצמת, אפשר להשתמש בשיטה לפירוק טפסים גדולים.

הצעת השבוע היא של 6 כפולים ו־3 משולשים. 4 הכפולים הראשונים מפורקים לפי השיטה. 2 הכפולים הנוספים ושלושה המשולשים נרשמים בטופס במלואם.

חליגה הלאומית (לאחר המחזור ה־16)			
1.	הפועל ת"א	13–31	35
2.	מכבי חיפה	12–23	31
3.	בני־יהודה	6–10	31
4.	בית"ר י־ם	18–28	30
5.	מכבי ת"א	18–25	26
6.	הפועל ב"ש	11–15	23
7.	הפועל כפ"ס	20–23	23
8.	הפועל פ"ת	20–22	23
9.	שמשון ת"א	22–20	20
10.	מכבי יבנה	28–11	19
11.	מכבי פ"ת	24–21	18
12.	הפועל י־ם	27–19	17
13.	מכבי נתניה	21–22	16
14.	הפועל חיפה	25– 9	14
15.	מכבי יפו	24–12	13
16.	שעריים	22– 8	10

חליגה הארצית (לאחר המחזור ה־16)			
1.	בית"ר נתניה	13–27	32
2.	מכבי עמידר	9–16	29
3.	בית"ר רמלה	10–17	27
4.	בית"ר ת"א	16–21	26
5.	הפועל לוד	14–19	26
6.	צפרירים חולון	15–18	25
7.	הפועל ר"ג	16–20	24
8.	הפועל חדרה	14–18	23
9.	הכח ר"ג	20–16	23
10.	הפועל טבריה	20–18	22
11.	הפועל עכו	13–15	19
12.	רמת־השרון	24–19	18
13.	מרמורק	21–15	15
14.	הפועל יהוד	16– 8	12
15.	בית־שמש	26–12	10
16.	בית"ר חיפה	21– 9	8

[redacted]

שיטות מלאות

סולידי

	1	x	2
1	x		
2		x	
3	x		x
4		x	
5	x		x
6			x
7	x	x	
8	x		
9			x
10	x		
11		x	
12	x		x
13		x	

שלשות –, כפולים 4, טורים 16

הפתעות

	1	x	2
1	x		
2	x		
3			x
4		x	x
5	x		x
6	x		x
7		x	
8	x	x	
9			x
10	x		x
11	x		
12		x	x
13			x

שלשות –, כפולים 6, טורים 64

הגיוני

	1	x	2
1		x	x
2		x	
3	x		
4	x	x	
5		x	x
6		x	
7	x		
8	x	x	
9	x		x
10	x		
11		x	x
12	x	x	
13	x	x	

שלשות –, כפולים 8, טורים 256

לעשירים

	1	x	2
1	x	x	x
2	x	x	
3	x		
4	x		
5			x
6	x		
7	x		
8	x		
9	x	x	
10	x	x	
11	x	x	x
12	x	x	
13	x	x	x

שלשות 3, כפולים 4, טורים 432

שיטה מצומצמת

	1	x	2
1	x	x	x
2	x		
3	x	x	
4	x		
5		x	x
6		x	x
7	x	x	
8	x		
9	x		
10			
11			
12			
13			

שלשות 3, כפולים 6, טורים מלא 1728, טורים בשיטה המצומצמת 432

משחק	טור 1: 1	x	2	טור 2: 1	x	2	טור 3: 1	x	2	טור 4: 1	x	2	טורים 5–9
1	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
2	x			x			x			x			
3	x				x		x				x		
4	x			x			x			x			
5			x		x				x		x		
6			x		x			x				x	
7		x			x		x			x			
8	x			x			x			x			
9	x			x			x			x			
10	x	x		x	x		x	x		x	x		
11	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
12	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
13	x		x	x		x	x		x	x		x	

(טורים 5, 6, 7, 8, 9 ריקים)

האיינשטיינים

כך מכנים בעיר הכרמל את ברוך ממן (מכבי) ואת שלומי שטיקר (הפועל) ■ לקראת ה„דרבי" בשבת – הסכימו לעימות מוקדם, שנערך במעוז „הירוקים", אצל האחים אבוטבול בעיר התחתית

יונתן הללי

חמש, שלוש, שמונה, ...והטלפון בביתו של קשר הפועל חיפה, שלמה שטיקר, מצלצל. „הייתי מעונין להיפגש איתך ולשוחח". „בבקשה", משיב שלומי, ואני ממהר לקבוע פגישה ב„מרכז הפול והחומוס" בעיר התחתית.

נראה כי משהו הפתיע את הקשר הצנום של הפועל חיפה, שלא הגיב להצעה במשך כמה שניות. מיד אח"כ שבר את השתיקה ושאל: „מה לי ולך לשבת דווקא במעוז המבוצר ביותר של הירוקים?"

בנסיון לשכנעו אני מספר לו ששם, ב„פרלמנט" של „הירוקים" יחכה לנו מחר „השותף שלך" ממכבי, הקשר ברוך ממן. „נו טוב, אם קבעתם – לא איכפת לי להדליק את תורכו ואת האבוטבולים. או.קיי. להתראות".

24 שעות מאוחר יותר. ברוך ממן כבר מחכה. שם, ב„מרכז הפול והחומוס" של האחים אבוטבול, הוא לא רק נסיך. הוא מלך. שלומי שטיקר לא מגיע. ממן מתרגז: „מהזות'מרתו". האוהדים מחממים אותו: „תבטל את הפגישה".

בנסיון להרגיע אני מבקש: „תנו לו צ'אנס". הוא הגיע. שטיקר, קצת מגומגם, מחייך ולוחץ את ידי ממן. האווירה התחממה בתוך שניות. אפשר לחשוב שזו פגישת רייגן – גורבצ'וב. המקום מתמלא במהירות. רובם, כמובן, אוהדי מכבי. גם שטיקר מבחין בכך ואומר: „אלו של הפועל ממעטים לבקר כאן", והוא מוסיף, כבדרך־אגב: „אתה יודע שהאוהדים שלנו עובדים בשעת בוקר זו"...

בעל הבית, יהודה אבוטבול, ממהר להכין את הקפה השחור. „משהו עסלי", אומר תורכו, המלצר הראשי המזוהה כאחד מאוהדי מכבי הנלהבים ביותר.

זוכרים את הטוטו?

מתחילים. אפשר היה לשמוע את ממן אומר לשטיקר, בנימה שאינה משתמעת לשני פנים: „תשאל אותו איזה 'דרבי' הוא זוכר והוא ישיב לך, 'גביע הטוטו'. אם אתה לא יודע למה – אני אסביר לך: זה ה'דרבי' היחיד שהם ניצחו אותנו בשנים האחרונות".

שטיקר: „דווקא ב'דרבי' האחרון, שבו ניצחה מכבי 4–0, הרגשתי מבוזה ומושפל".

ממן מחייך. מרגישים שקצר נצחון ראשון, כבר בפתיחת השיחה.

ממשיכים. ממן מספר כי השער היחיד שכבש ב'דרבי' היה במשחק ליגה לפני כמה שנים טובות, „כשמוטל'ה הדריך אותנו. וגם הפעם יש לי הרגשה טובה", הוא מרגיש. ממן „מתבסס" על המשבר של הפועל בתקופה האחרונה. „אני מקווה שהם יצאו מהמשבר אחרי ה'דרבי'"...

ממן מודע לכך שמדובר בכבוד בלבד. „אני מוכן להפסיד להפועל – בתנאי שיחתמו לי שניקח את האליפות". שטיקר מבטיח: „אני חותם לך"...

בעצם, למה שממן יתחשב בהם? הוא זוכר את עונת 75/6. „אבי ליפשיץ כבש שער ניצחון ואנחנו כמעט נפלנו ליגה. הם לא התחשבו בנו אז למה להתחשב בהם עכשיו?"

שטיקר: „נכון שמצבנו אינו מזהיר במיוחד. אבל ידוע ש'דרבי' זה 'דרבי'. יהיה זה מגוחך לטעון שאנחנו טובים יותר, למרות שאני משוכנע שגם אצלנו יש כמה פאנאטים שמאמינים בכך. באופן אישי – אני מודע לכך שאנחנו מתייצבים למשחק כחלשים יותר, לפחות על הנייר. אבל שוב – אני משוכנע שעובדה זו לא תיראה על המגרש".

השיחה בין שטיקר לממן, הנחשבים יחד – וכל אחד לחוד – ל„אינשטיין" של הכדורגל בחיפה, קולחת. ממן מבקש להחמיא לשטיקר: „בהפועל חיפה יש לנו בעייה אחת: לסגור את שטיקר. אם נעשה זאת בצורה טובה ויעילה – אני לא רואה שום שחקן אחר אצל האדומים שמסוגל לעשות לנו בעיות".

שטיקר: „גם לנו יש אותה בעייה: למנוע מממן לפתח את משחקו הרגיל. זה לא סוד שמסירה טובה שלו – יכולה להכריע משחק"...

לפתוח את הדלת

בשלב זה, אחרי חלוקת מחמאות הדדית, מקבל שטיקר תיאבון: „אבוטבול, תכין לי ביצה טובה ובקבוק קולה". ממן מנצל את הפסק־זמן ומזמין „מעט חומוס, צ'יפס והרבה חריף". עד שהתזמנה מגיעה – אנחנו ממשיכים.

שטיקר: „דרבי זה משחק של עצבים. רק כדורגלן יודע שבדקות שלפני השריקה, ומעט אחריה, הרגליים רועדות, הצמרמורות חזקות וההרגשה קשה. מי שידע להשתחרר מתופעות אלו מהר יותר – הוא גם זה שעשוי לנצח".

ממן: „אני לא חושב שאחרי כל־כך הרבה שנים אני מתרגש מהמעמד ואם כן – בשריקה אני שוכח הכל".

אני מבקש מהשניים להמר על התוצאה. ממן מסרב. שטיקר: „אני משוכנע שהטובים יותר ינצחו". ממן, בכל זאת לא מחזיק מעמד: „אם כך – אני משוכנע שאנחנו ננצח".

אפשר היה להמשיך בשיחה, אבל טוב יותר לתת לשניים „לדבר" על כר־הדשא.

לחיצת יד. ממן ושטיקר נפרדים. ממן הגיע ראשון – יוצא ראשון. שטיקר עוד נשאר קצת, עובר להתיישב ליד יהודה אבוטבול, לו הוא מבקש להזכיר את ה„דרבי" של גביע הטוטו. „לפני המשחק הזמנת אותי לביתך ובגלל שניצחנו לא היה לך אומץ לפתוח לי את הדלת. אני מאחל לך שלא יהיה לך חשק גם בשבת לפתוח לי את הדלת"...

וכשהוא עושה דרכו לדלת, אומר שלומי את המילה האחרונה: „ואל תשכחו שמדובר בסך הכל בכדורגל"... ■

וייצנר: אני האוהד מספר 1...

מוקדי האוהדים בעיר הכרמל, הומים מאדם. הליגה אינה מעניינת כמו משחק ה„דרבי" הקרוב, מתרתיים. „אפילו האליפות נדחקת לקרן זווית ערב המשחק", אומר אברהם בן־שלום, מאוהדי מכבי, תכר נכבד ב„פרלמנט" של ה„ירוקים", הלוא הוא ביתם של האחים אבוטבול בעיר התחתית.

גם היו"ר ה„ירוק", צבי וייצנר, מגיע. „אני האוהד מספר 1 של הקבוצה" אומר מי שכבר יש לו בכיס שתי אליפויות. הוא לא מספיק לסיים את המשפט – ולמקום מגיע השוער אבי רן, אחריו הבלמים רפי אוסמו (הגדול) ואלי כהן. נו, כשיש חצי קבוצה לארון אבוטבול – קשה לשרת את שאר הנוכחים. „מה יותר טוב לי מלראות את הג'מעה שלנו", אומר יהודה. אחיו דוד מוסיף: „כשאנחנו משוחחים אתם – אנחנו שוכחים את הבית, את האשה, את הילדים, זה פשוט עולם אחר".

אצל אבוטבול בעיר התחתית. ברוך ממן (שני מימין), שלומי שטיקר (ראשון משמאל), בחברת אוהדים.
צילום: שלמה מוסקוביץ'

מכוניות

אדוארד אטלר

סיגל בן־דוד, נהגת מירוצים, סטודנטית ב„בצלאל" ☐ נהיגה עם סגנון ☐ מה מסתתר מאחורי האהבה הגדולה למכוניות ☐ מעוררת התפעלות אצל גברים – וגם מנצחת אותם ☐ ערב תחילת מירוצי 86', אין לה מכונית ☐

סיגל והבחורים. תנו לה ספונסר ולא גבר. (צילם: יורם אשהיים)

„חולת הגה"

באמצע שיעור ציור ב„בצלאל", כאשר עיניה היו נעוצות במודל שלפניה, נשמעה לפתע גערתו הקולנית של המורה־המרצה: „סיגל, הפסיקי לחשוב על מכוניות... איש לא יתחתן איתך בסופו של דבר"!

„עזוב אותי מבעל – מצא לי 'ספונסר' למכונית".

„מי לא צריך היום 'ספונסר'?.. את מחפשת גבר או אשה"...

„לא איכפת לי – העיקר שיהיה עשיר דיו כדי לקנות לי מכונית", חתמה האשה הקטנה, שופעת המרץ, את הדרישה הלא־אמנותית.

סיגל בן־דוד, אחת מנהגות המירוצים הבודדות בישראל.

קבענו פגישה־לשם־שיחה במקום ציבורי מבוכר. הופיעה במכונית אמריקנית גדולה, ביצעה חנייה בדייקנות מרהיבה. לא יכולתי שלא להתפעל. אחר כך, כששוחחנו, בחנתי תצלום שלה ממבחן דרכים שערכה ל„סובארו XT טורבו". שמתי לב כיצד היא יושבת, לידיה הכמעט ישרות – „תפיסת הגה עם סגנון", מה שמוכר כ„רבע לארבע־עשרה". כך לימדו בביה"ס האיטלקי „סארופי", מוסד ידוע־שם שסגר שעריו לפני שסיגל באה לאויר העולם. ישבה קרוב ללוח המחוונים – עקב קומתה (162 ס"מ).

הגברים מתפעלים

בשדה־תעופה אי שם, ביצעה סיגל תרגילי מבחן מושלמים ל„XT טורבו" כסופה. באתי לראותה וכאשר עצרה ופתחה את הדלת, קלטה אוזני הרגישות את איוושת האויר שפלטו הצופים־הסקרנים. רק אז גילו הגברים שביניהם כי ליד ההגה ישבה נציגת „המין היפה" וההתפעלות היתה איפוא גדולה יותר.

„זה תמיד כך – העירה סיגל כבדרך אגב. „כאשר אני נוהגת והם בצדי הדרך, עומדים ועוקבים אחרי – אין כל בעיה. אבל זה נעשה קשה יותר, כאשר גם הם ליד ההגה וכל אחד מרגיש חובה לעצמו לזנק לתחרות טיפשית נגדי..."

איננה מוכנה לתחר „נגד כל אחד" – כי מכירה בכלל־הברזל, לפיו נהג מירוצים אמיתי, לעולם לא יבצע „תאוצות" בלב העיר. דווקא הנהגים הלא רציניים – צעירים מדי או מבוגרים מדי – הם אלה שמתפרעים, „משוויצים" בחריקות צמיגים, בסיבובי מנוע גבוהים ו„מפגינים נוכחות", עם מיפלט רעשני. כך הם נוהגים לעבודה, לבילוי, בדרכם לחברה־הצמודה. העיקר לעשות רושם. בבואם, אחר כך, למסלול המירוצים באשקלון, הם מפסידים – בעיקר משום שפוגשים שם נהגים אחרים, שנצרו את כל המרץ שלהם לרגע הנכון, לא ל„הפגנות" בלב העיר.

בכי קורע לב

סיגל מודה: עונת המירוצים 85' לא היתה, מבחינתה, הכי־הכי. היא השתתפה בארבעה מירוצים – באחד הגיעה לגמר ודורגה שלישית. שלוש פעמים הגיעה לחצי הגמר. פעם אחת עזבה את המסלול בקול בכי קורע לב אחרי שהשימשה הקדמית שלה נמרחה בבוץ מותז. היא זכתה בסיקור טוב למדי באמצעי התקשורת. באשקלון התמודדה עם עוד נהגת, שרון, רעייתו של בראיין אבר, „הפרופסור מה'אוטו קליניק' בערד", כפי שמכנים אותו בחוג הסגור של נהגי המירוצים בישראל.

שרון, אם לילדים נוהגת ב„פיאט 600" מעולה ומשופרת – בידי בעלה, כמובן.

סיגל נהגה ב„דייהטסו שארייד" (מס. 81), השתייכה לקבוצת „עלית קומפיוטסט אוויס" – אחת מהיותר מקצועיות שנטלו חלק בתחרויות אשקלון. המקצועיות התבטאה בשיתוף הפעולה ההדוק בין צוות המכונאים לבין הנהגים המנוסים. חברי הקבוצה נהגו לקיים פגישות הכנה סדירות, שבהן נידונו עניינים מקצועיים בטרם תחרות. „כדי להיכנס לחבורה הזו עברתי מבחן מיוחד", מגלה סיגל.

נכחתי באימון שערכה הקבוצה. סיגל ביצעה הקפת מסלול מלאה, כרבע ר"4 שניות. מהר ממנה היה רק המורה־המדריך (דקה ר"3 שניות). הגברים האחרים היו איטיים בהרבה. אחד מהם, „הכי גברי", כהגדרתה, תיאורטיקן מנוסה, עצר את השעון ברקה אחת ר 14 שניות – ואז גילה כי נהיגה על מסלול קשה הרבה יותר מהוחילה לאורך רח' דיזנגוף בתל־אביב.

„לא 'הוגן' מצירך 'להכניס' לגבר הזה עשר שניות תמימות"..", הערתי.

עונת 85' היתה קצרה מדי ו„עלית קומפיוטסט אוויס" התפרקה, מסיבות שאינן קשורות בספורט או בהשגים. אבל עתה, סיגל מודאגת: אין לה מכונית...

את הזמן היא מעבירה ב„בצלאל". ארגון נכון של לוח הזמנים הצפוף, מאפשר לה להמשיך ולעסוק בתחביב המוטורי – מבלי שתהיה התנגשות עם לימודיה.

ספורט מתוחכם

„מה מצאת בנהיגה ספורטיבית? – שאלתי.

„בנהיגה תחרותית יש שילוב מדהים בין היכולת המחשבתית, כושר רי־כוז והפעלה נכונה של הגוף והמכונית. רבים אינם יודעים עד כמה הספורט הזה מתוחכם. איזו מידה של ריכוז דרושה בו. אינם יודעים מהם הלחצים שהנהגים נדרשים לעמוד בהם – ובעיקר החובה לפתור בעיות בפרק זמן של מאית השניה.

„לדוגמא: כאשר אתה נכנס לסיבוב ולוחץ על דוושת הבנזין, עד לריצפה – בעוד הנהג שעל המסלול, לפניך, לוחץ על דוושת הבלם ואורות הבלמים, מאחור, מנצנצים בעיניים – ברור מיד שלא נותר לך אלא למנות 21, 22, 23 – בתוך שבריר שניה... אל אז אתה גם מתכנן אלטרנאטיווה. האם מותר לעקוף בסיבוב הזה מבלי ללחוץ על הבלמים? האם חייבים לבלום, כדי למנוע תאונה – או שמא אתה מבצע את הבלתי־אפשרי, מתנגד לכל האינסטינקטים שפועלים אצלך ובולם רק אחרי שכבר נדמה לך שחצית את הגבול ושזה הדבר האחרון שנותר לעשות כדי לחמוק מתאונה..."

„מאז שאני משתתפת במירוצים, הפסיקו הגברים לחזור אחרי במסיבות. כאשר אני מבקשת לרקוד, שואלים אותי אם כדי להחליף את ה'מישלן XAS' ב'פירלי P7' ואיך ישתנה לחץ האויר בצמיגים, בהתאם לטמפרטורה..."

ניכר, מתוך מבטי עיניה, כי יהיה קשה לה להתמודד עם העובדה המצערת שאולי לא תימצא מכונית לעונת המירוצים הנוכחית – ואם כך יקרה וסיגל תיעדר מסיבה זאת ממירוצי אשקלון, העונה, יהיה זה בלי ספק הפסד לספורט המוטורי הישראלי. ■

מועדון מטיילי מעריב

כל הטיולים ומבצעי החופש מיועדים לכל קוראי „מעריב" – ללא תשלום דמי־חבר.

4 טיולים של יום אחד בארץ

יום טיול לחרמון

טיול של יום, באוטובוס־תיור עם מדריך, כולל כניסה לאתר החרמון (אם האתר יהיה סגור יתקיים טיול במסלול אחר) ★ המחיר: 23.5 ש"ח ★ תאריכי היציאה: 22.2; 1.3.

★

יום טיול בסימן הפריחה בגליל

טיול של יום, באוטובוס־תיור עם מדריך, במסלול הכולל את: גבעת הכלניות, עמק בית־נטופה, הר מירון (סיור בשביל הפיסגה), כביש הצפון, מפל התנור. המחיר: 20 ש"ח ★ תאריכי יציאה: 22.2; 1.3.

★

מחילות המסתור באמציה ומערות בית־גוברין

יום טיול, באוטובוס־תיור עם מדריך, שבמרכזו ביקור באתר התיירותי החדש באמציה – הכולל סיור במחילות בר־כוכבא וסרטון ★ המסלול כולל גם את מערות בית־גוברין, מצפה משואה, עמק האלה וקברות המכבים במודיעין.
המחיר: 18.80 ש"ח ★ תאריכי יציאה: 22.2; 8.3; 22.3.

★

יום טיול במדבר יהודה

יום טיול, ברכב מדברי פתוח, בהדרכת מדריכי „מצוקי דרגות" ★ היציאה בשבת ב־8.30 בבוקר מירושלים במסלול הכולל את: תצפית על מר־סבא, בקעת הורקניה, הבוקע, ראס־פשחה, ואדי קלט, עין קלט ★ המחיר: 25 ש"ח (כולל ארוחת צהרים בשטח) ★ תאריכי יציאה: 1.3; 22.3; 25.3 (פורים); 12.4.

חופשת סופשבוע בכרמל

סופשבוע (ששי־שבת) של שלווה במלון „יערות הכרמל" ★ בתכנית: סרטים, פעילות בידור ★ החופשה כוללת פנסיון מלא (3 ארוחות) וכן קפה ועוגה ★ המחיר למבוגר בחדר זוגי: 38 ש"ח; המחיר לילד עד גיל 12 בחדר ההורים: 22.80 ש"ח ★ תאריכי החופשות: 28.2–1.3 (נפתחה רשימת המתנה); 7.3–8.3.

טיול סופשבוע לחרמון

טיול ששי־שבת באוטובוס־תיור עם מדריך ★ יציאה ביום ו' בבוקר מת"א לביקור בחרמון, בערב: לינה במלון „נוף הגליל" בצפת ★ בשבת: טיול לאורך גבול הצפון ★ המחיר: 74.5 ש"ח למבוגר בחדר־זוגי (כולל חצי־פנסיון) ★ תאריכי הטיולים: 21.2–22.2; 28.2–1.3.

תכנית מיוחדת בשיתוף עם „סנונו"

שבוע יופי ובריאות

בחוות הבריאות „מצפה הימים"

7 לילות על בסיס פנסיון מלא בתפריט צמחוני־טבעוני ★ התכנית כוללת: הרצאות בנושאי בריאות ויופי, התעמלות בשיטת פלדנקרייז, טיפולי מסג' ורפלקסולוגיה, קוסמטיקה, יוגה, שיחה עם פסיכולוג ועיצוב שיער. כל זאת בתוספת טיולים רגליים בחיק הטבע, האזנה למוסיקה, סאונה, ג'אקוזי וחדר כושר ★ המחיר למבוגר בחדר זוגי: 600 ש"ח ★ תאריך החופשה: 2.3–9.3 ★ למעוניינים: תפריט דיאטטי של 500 קלוריות ליום.

חופשת בריאות בים־המלח במלונות „לוט" „צל־הרים"

5 או 7 לילות של בריאות במלונות „לוט" ו„צל הרים" בים־המלח ★ החבילה כוללת: חצי־פנסיון, כניסה חפשית למרחצאות קופ"ח, שובר לקפה ועוגה ומע"מ ★ המחיר למבוגר בחדר זוגי במלון „לוט" (4 כוכבים): 207 ש"ח ל־5 לילות; 258.75 ש"ח ל־7 לילות. ★ במלון „צל הרים" (3 כוכבים): 181.7 ש"ח ל־5 לילות; 227.7 ש"ח ל־7 לילות.

סמינר סופשבוע קצר בשיתוף עם „שרשים":

פולמוס הרמב"ם

הסמינר יתקיים בתאריכים 28.2–1.3 (מיום ו' בצהרים עד מוצ"ש) במלון בירושלים בתנאי כלכלה מלאה ★ מרצים ומשתתפים: ד"ר נחום אריאלי, פרופ' אברהם גרוסמן, פרופ' יוסף דן, פרופ' ישעיהו ליבוביץ, פרופ' שלום רוזנברג, מר אלחנן ריינר ★ המחיר: 90 ש"ח לאדם בחדר זוגי (כולל כלכלה מלאה והסעה הלוך ושוב מת"א) ★ הסמינר נערך בשיתוף המחלקה לחינוך מבוגרים במשרד החינוך והתרבות.

הנחות מיוחדות לקוראי „מעריב":

★ אילת: מלון „אלמוגים".
★ כפר־חטים: (צופה אל הכנרת).
★ ים־המלח: מלון „לוט"; מלון „צל־הרים".

3 מבצעי חופשה בפורים

• פורים פורח בגליל. חופשה משפחתית משולבים בטיול מודרכים (ברכב וברגל) במסורת החופשות של „מועדון מטיילי מעריב" ◻ הלינה במלון „יערות הכרמל" ◻ תאריך החופשה: 24–26 במרץ.

• חופשת פורים בים־המלח. חופשה משפחתית, לבילוי נופש וטיולים, במלון „לוט" לחוף ים־המלח ◻ תאריך החופשה: 24–26 במרץ.

• חופשת פורים לפנויים/ות ורווקים/ות. תאריך החופשה: 20–22 במרץ ◻ פרטים בקרוב.

הרצאה מיוחדת בלווי שקופיות על

פולין

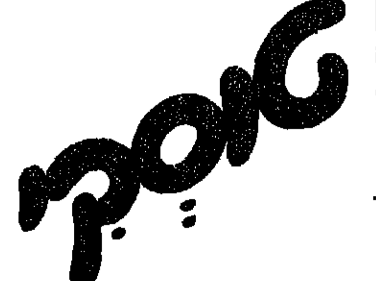
תתקיים ביום ג' (18.2), בשעה 7 בערב ב„בית ציוני אמריקה" בת"א ★ הטיול הראשון לפולין: 16.4.

המזרח הרחוק

הרצאות מיוחדות בלווי שקופיות על הטיולים: יום ג' (18.2); יום ג' (25.2), בשעה 8 בערב, ב„בית ציוני אמריקה" בת"א.

27 יום ביפאן, תאילנד, הונג־קונג, פיליפינים וטאייוואן

טיול קסום במזרח־הרחוק האקזוטי, הכולל אתרים ייחודיים כמו: צ'יאנג־מאי בצפון תאילנד, „מדרגות האורז" בפיליפינים ו„האלפים היפאניים" ★ ארוחות בוקר אמריקניות בכל ימי הטיול במזרח־הרחוק ★ טיסה בטחונית! ★ תאריך יציאה: 15.3 (המלווה: יוחי יעקובי) ★ ביצוע: „אופיר טורס" ★ תאריכי יציאה נוספים: 20.5; 10.6; 8.7.

להיטי הסקי לחורף 1986:

מבחר חופשות סקי מלהיבות באוסטריה, שוויץ וצרפת • חופשות מיוחדות לצעירים • ביצוע: „אופיר טורס".

טיולי פסח

ספרד ופורטוגל • יוגוסלביה • מצרים • אוסטריה והונגריה • יוון • תורכיה • תיאטרון בלונדון • פולין • ברזיל וארגנטינה • פרטים בקרוב.

ספארי בקניה

טיולי ספארי מלהיבים של 9 או 16 יום בשמורות הטבע המרהיבות ★ היציאה: 16.3; 17.4 (פסח) ★ ביצוע והדרכה: „נאות הכבר".

מועדון מטיילי מעריב

פרטים: „מועדון מטיילי מעריב" מערכת „מעריב", רח' קרליבך 2, תל־אביב, טל' 03-439107 פתוח בימי חול בין השעות 8.30 עד 18.00

מועדון מטיילי מעריב

BMX

לא לבנים בלבד